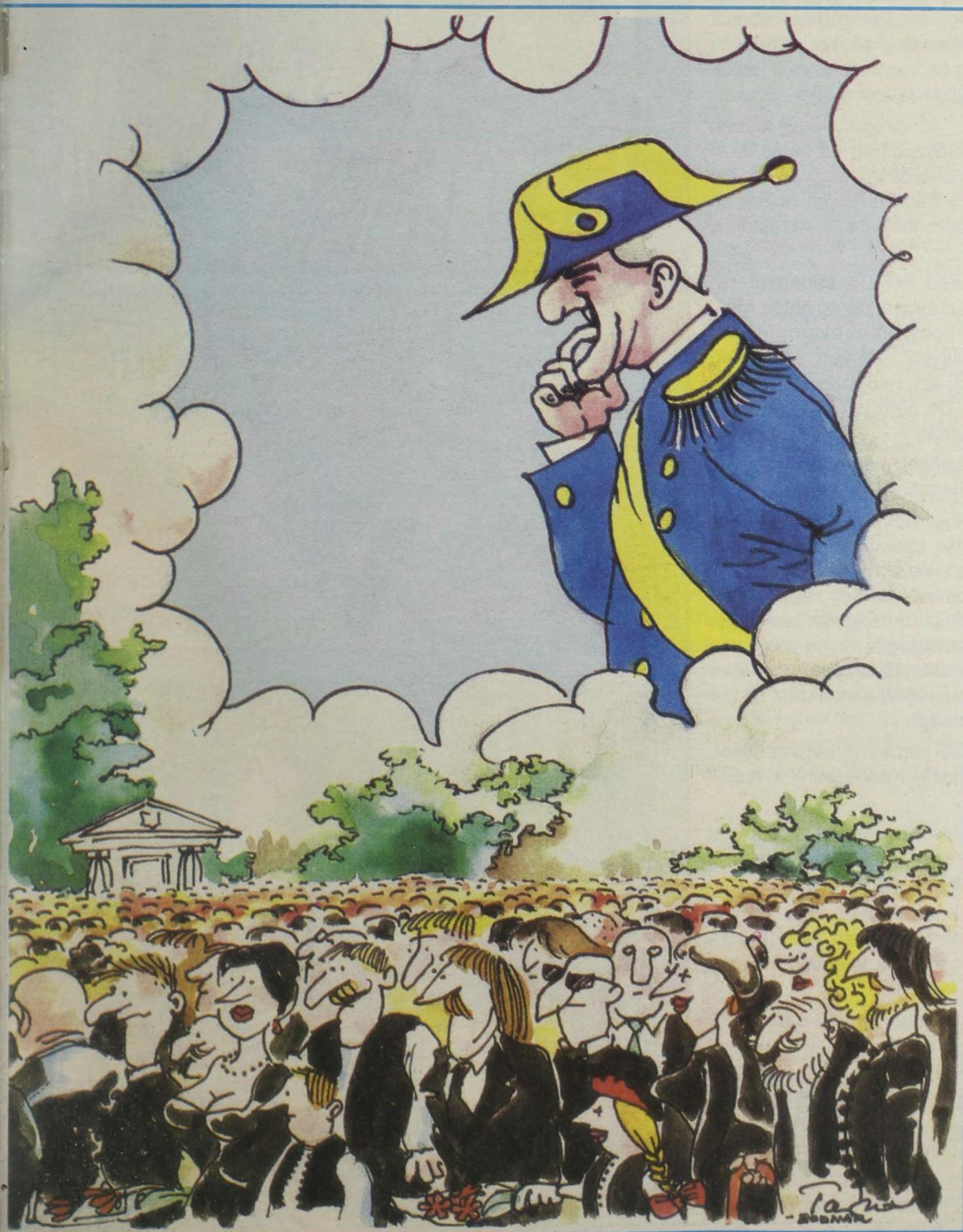
453486

ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. SZEPTEMBER 4. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 36. SZÁM

– Én is csak magánemberként vagyok itt!

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Angyal János
Becsei Miklós
Bodnár Gyula
Dalmáth Ferenc
Farkas Márton
G. Szabó Judit
Galambos Szilveszter
Kaposy Miklós
Mátyás István
Walter Béla

és rajzolói:

Antal József
Balázs-Piri Balázs
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Farkas Lajos
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lakatos Ferenc
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Szűr-Szabó József
Dr. Tarnóczy Zoltán
Várnai György

ALFÖLDI IMRE:

GANGVITA

– Hova, hova, Dafke úr? Sötét öltöny, tele könnyzacskó. Csak nem?

– Dehogyisnem. A temetésre.

– Meggondolta?

– Miért kellene? Meghalt, eltemetjük. Ez a sorsunk, előbb-utóbb.

– Na, igen. De mit szólnak hozzá a szomszédok? Tudja, hogy nem szívelték az öreget.

– És akkor? El se temessük? Meg se adjuk a végtisztességet? Különben is, csak ez a bal szomszédom haragudott az öregre. A jobb oldali szomszédom meglehetősen jóban volt vele. Így aztán velem is, aki gondját viseltem az öregnek. Egyébként, a szomszédok se kérdezték meg tőlem, hogy amikor megrendezik az ő apjuk, apósuk vagy idősebb bátyjuk temetését, ahhoz mit szólok én. Pedig mindkettőjük elég sokat ártott nekem s családomnak, amikor a háború alatt félnem kellett tőlük, most meg be van keretezve a képük az előszobájukban, és gyertyát gyújtogatnak előtte.

– Na igen, de az ön halottja, az öregúr, egy időben leválasztotta mindkét szomszéd előszobáját, és saját lakásához csatolta, mert egy régi elöljárósági alaprajzon így volt az eredeti elrendezés. Csak a háború idején húztak itt összevissza új falakat, s akkor perelték vissza magától is azt, ami az önöké volt azelőtt.

– Ezt jól megaszondta, szomszéd úr! De spongyát rá! Egyelőre jól meglennék a kisebb lakásban, de egyesek most is azzal idegesítenek, hergelnek, hogy én el akarom venni tőlük az előszobát. Meg hogy milyen szégyen a jó öreg tisztességes eltemetése, mivel ő azt hangoztatta mindig, hogy a régi alaprajz az érvényes. De nem tett semmit, csak azt, amit az akkori elöljáróság döntött.

– De kizavarta az al- és társbérlőket, némelyiküket el is hurcoltatta, holott albérlőt nem lehet csak úgy kitenni.

– Nézze, uram, az öreg csak az elöljáróság erőszakos föllépésére, a közigazgatási eljárás hatására engedett, azt se nagy lelkesedéssel. Se az első, se a második lakástörvényt nem hajtotta végre, és szomorú szívvel zsörtölődve, némelykor szűk körben megfogalmazott hangos ellenkezéssel nézte, hogy egyes ifjabb családtagjai – én nem, én mindig vele éreztem! –, hogyan piszkálják, tüzelik a családot a társbérlők ittléte miatt. A hatósági kilakoltatást az ő nyakába varrni, nagy igazságtalanság!

– Szóval, nem tudom, mit fognak szólni a bérház lakói, ha megtudják, hogy ön most elutazik Kenderesre a temetésre.

– Betűhibában szenved, lakótársam! Az én öregemet Kondoroson temetik, nem Kenderesen. Összekever valamit és valakit. Nem küld koszorút se a jó öreg sírjára?

– Mi az, hogy nem küldök? Annyira azért nem vagyok vadember. Az igaz, hogy eltévesztettem: én Kenderesre küldtem, nem is tudtam, hogy Kondoros is létezik. Elnézést, Dafke úr!

– No látja, szomszéd! Az itt a baj, hogy mindig mindenből vita kerekedik, és folyton összekevernek mindent, amiről nem is tudják pontosan, se egyik, se másik, hogy micsoda, és hogy valójában mikor, hogyan és mi is történt, akár Kenderesen, akár Kondoroson.

– És a történészek? Kik közül annyi most a miniszter? Ők se tudják?

– Ők igen, csak a *megközelítés*, uram! Áll az asztalon egy fél pohár víz. Az egyik azt állítja, félig üres. A másik meg azt, hogy félig tele. Ennyit a tényekről és a történészekről.

INKOGNITÓBAN A DÍSZTEMETÉSEN

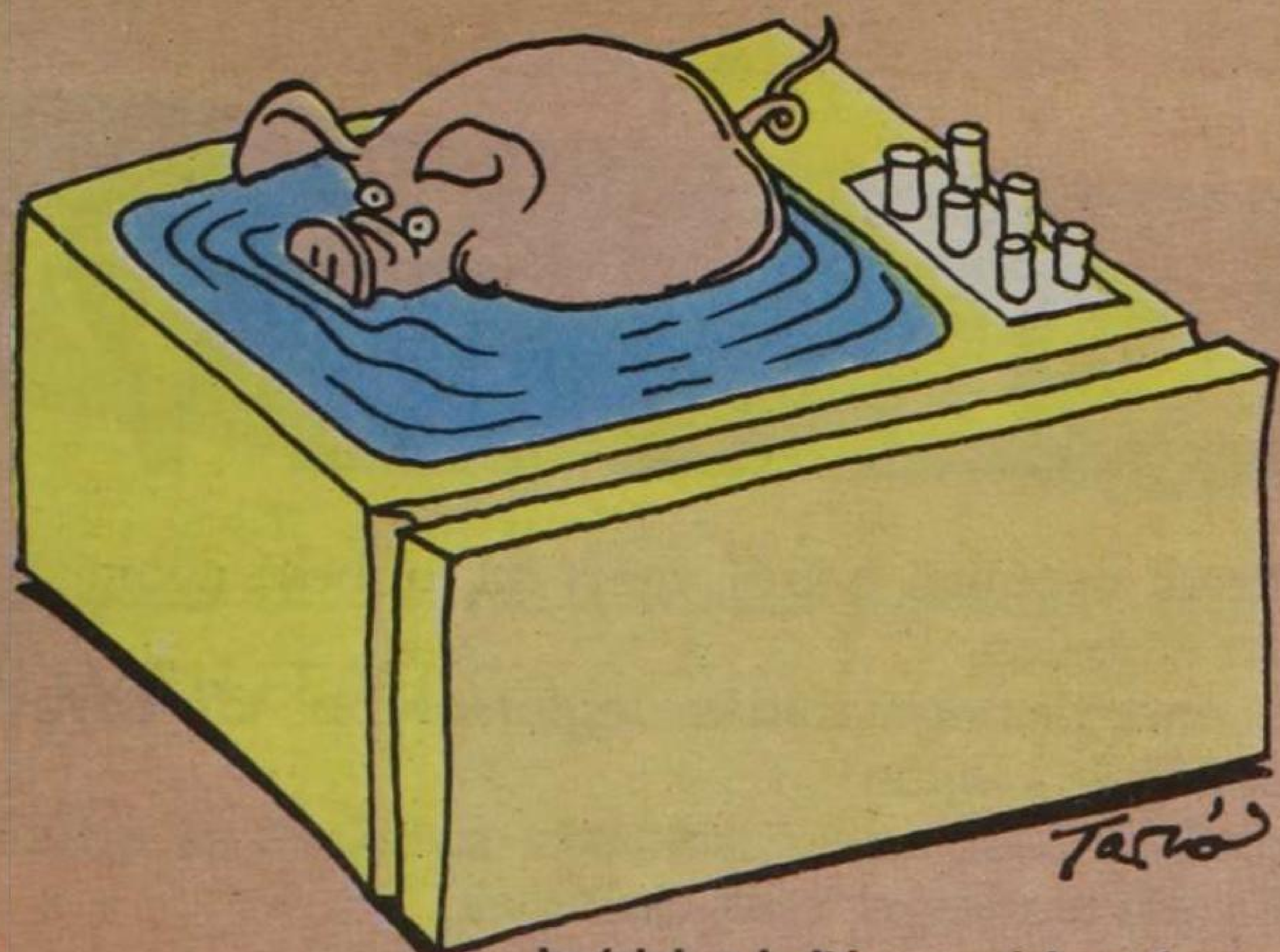

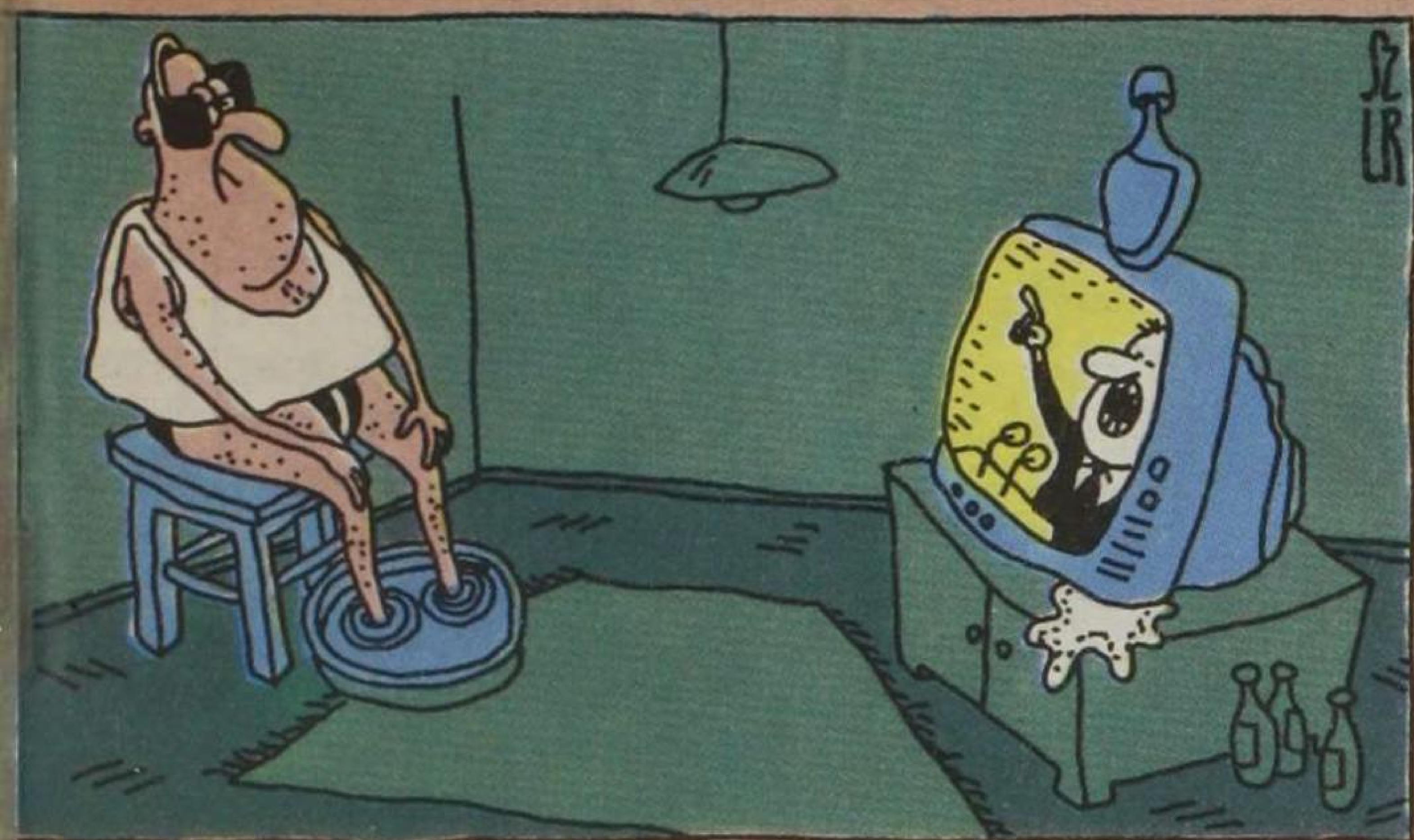
– Szintén magánlóként?

– Hát akkor, itt a Vérmezőn rendezünk egy demokratikusan liberális, kimondottan befogadó ellentemetést.

– Imádok a kultúrmocsárban dagonyázni!

– Már százszor kértelek, ne nézd, ne hallgasd éjjel-nappal a etegségpropagáló műsorokat!

– Emlékszel mikor még szovjet filmek voltak esténként a tv-ben milyen jól megvoltak, állandóan csókolóztak, egymás kezét fogták.

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Panaszkodik az ellenzéki politikus, hogy a kormány rátette a kezét a televízióra.

Méltatlankodik az ismert és elismert filmrendező, hogy a kormány rátette a kezét a televízióra.

Semmi okom, hogy kételkedjem az említett urak szavahihetőségében. Kénytelen vagyok elismerni a szomorú tényt: a kormány rátette a kezét a televízióra.

Csupán egyetlen apróság zavar: az, hogy ezt az állítást, miszerint a kormány rátette a kezét a televízióra, az említett uraktól a televízió képernyőjéről hallottam. Vagyis abban a televízióban mondták ki ezt a szomorú tényt, amelyre a kormány rátette a kezét.

Itt nekem nem stimmel valami. Hogy is van ez?

Az ellenzéki politikus elmondja azt, hogy ő nem mondhatja el a véleményét, mert a kormány rátette a kezét a televízióra. És nap mint nap elmondja, abban a televízióban, amelyre…

Az ismert és elismert filmrendező filmjeit rendszeresen sugározza a televízió. Az a televízió, amelyre… Maga a filmrendező is sűrűn jelenik meg a képernyőn, és ilyenkor sosem mulasztja el megemlíteni, hogy a kormány…

Természetes, hogy hiszek e nagytekintélyű uraknak. Meg is van a véleményem a kormányról, amely rátette a kezét a televízióra.

Kérem tisztelettel, nekünk – úgy látszik – mazochista kormányunk van. Csak azért tette rá a kezét a televízióra, hogy ott mindenki szidhassa, mindenki elpanaszolhassa, hogy rátette a kezét…

De az is lehet, hogy csak azért tette rá a kormány a kezét a televízióra, hogy abban mindenki – pártállásra való tekintet nélkül – elmondhassa az *igazságot*. Többek között azt, hogy a kormány rátette…

Viszont azt nem értem, hogy az említett urak miért panaszképpen mondják el mindezt?! Hiszen ha a kormány nem tette volna rá a kezét a televízióra, most korántsem valószínű, hogy elmondhatnák a tévében a véleményüket, többek között azt, hogy a kormány rátette a kezét…, hiszen ebben az esetben – de csakis ebben az esetben! – ez az állítás hazugság lenne. De azért sem mondhatnák el, mert nem jutna rá műsoridő, a nyilatkozatok helyett is mosópor- és fogkrémreklám, a magyar filmek helyett pedig amerikaiak mennének. Ez adhatna igazán panaszra okot mind a politikusnak, mind a filmrendezőnek…

Voltaképpen a nyilatkozóknak örülniük kellene, hogy a kormány kézrátétellel gyógyítja a televíziót, és könyörögniük kellene, hogy az Istenért, le ne vegye a kezét róla, mert akkor lőttek a szabad véleménynyilvánításnak… Mert most, hogy a kormány rátette a kezét, a televízióban mindenki azt mond, amit akar.

És hogy ki mit akar – kinek-kinek szíve joga. Mondhat igazat is, de ha úgy véli helyesnek, kimondhatja az igazság ellentétét is.

Kezdek elbizonytalanodni… de elhessegetem magamtól a gyarló gondolatot… Lehet, hogy ezek az urak mégsem az igazat mondták?

Végtelenül csalódnék, ha kiderülne: a kormány nem is tette rá a kezét a televízióra…

SZŰR-SZABÓ JÓZSEF

(1902–1993)

Elhunyt a honi karikaturisták doyenje, a kétszeres Munkácsy-díjas festő-grafikus, a Ludas Matyi egykori munkatársa.

Emlékét kegyelettel őrizzük.

ANGYAL JÁNOS:

A NEGYEDIK TANÉV

Mögöttünk három tanév, most kezdjük a negyediket. Nézzük, mit is tanultunk eddig?

Az anyanyelv órákon megismerkedtünk új magyar szavakkal és kifejezésekkel, úgymint: infrastruktúra, privatizáció, lízing, innováció, marketing. Ragozások: te gazdag, ő gazdagabb, mi a legszegényebbek.

A matematika törzsanyag a százalékszámítás volt. 10% emelés, 20% emelés, 25% emelés. Beugratós példa: ha így számolom, nekem jó, neki rossz; ha úgy számolom, nekem rossz, neki jó; ha nem számolom ki, neki nyolc, nekem APEH. Ha ideteszünk ötmilliárdot, akkor odateszünk tízmilliárdot. De honnan veszünk még húszmilliárdot?

A földrajzórákon megtanultuk, hogy közvetlen szomszédaink északon a magyarszkák, keleten a vengerszkik és a madareszkuk, délen a madarszkák, nyugaton pedig a magyarok.

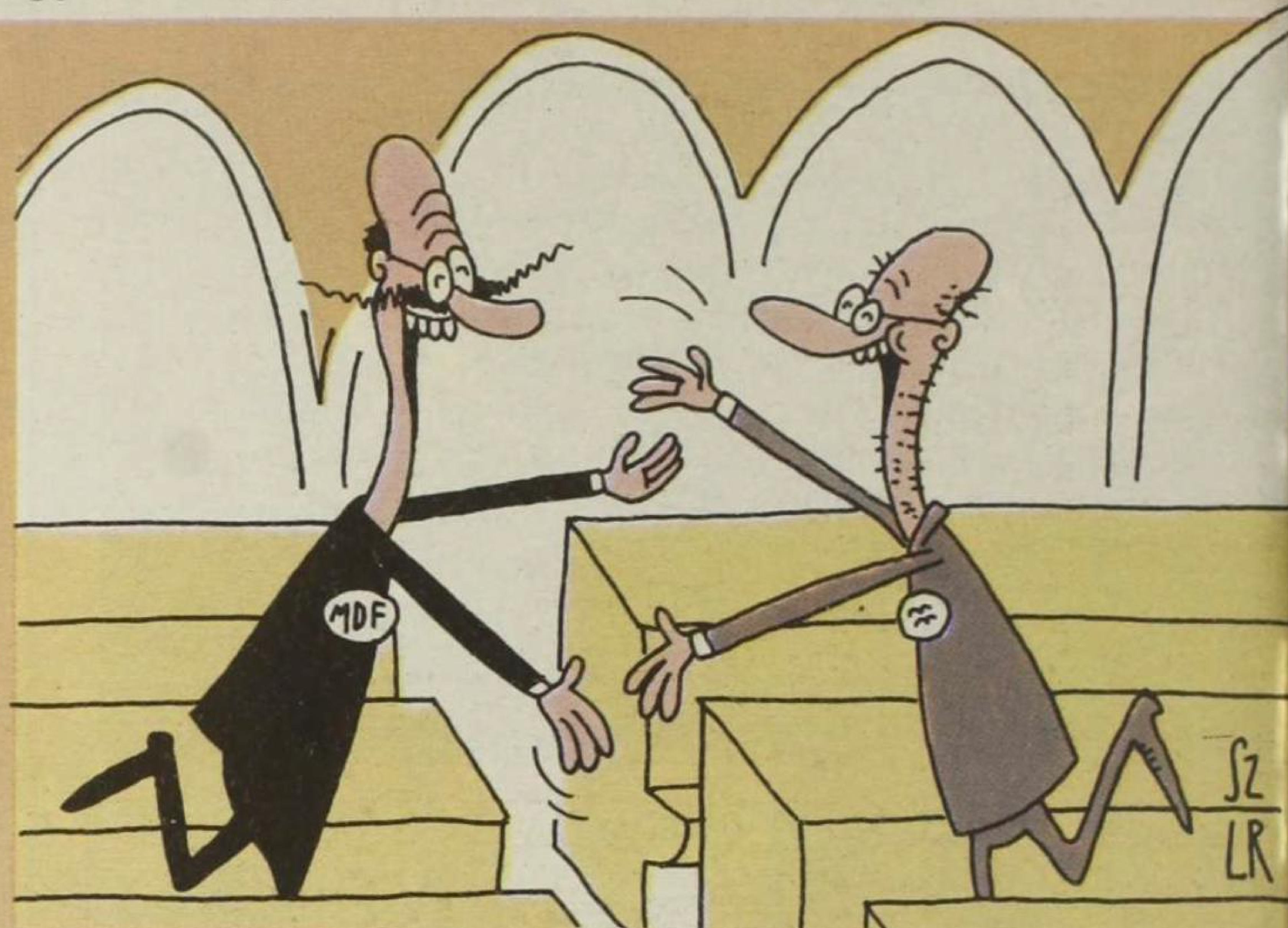
Énekórán kiderült, hogy a tisztelt házikórus többhangú. Otthoni feladat: az üres szólamokat töltsék meg tartalommal.

Biológia: túlvilágra költöző madarak, átutazó sáskák, négykerekű hiénák. A malackákért aggódik a vidék is, Buda is, Pest is.

A történelmet nyomják balról, mert túl jobbos; nyomják jobbról, mert túl balos.

A fizikai energiamegmaradás legfontosabb törvénye: igyekezzünk felfelé a lejtőn!

Idén is kötelező lesz az úszásoktatás, szemben az árral. Figyelem! Kárpát-medence, csak úszóknak!

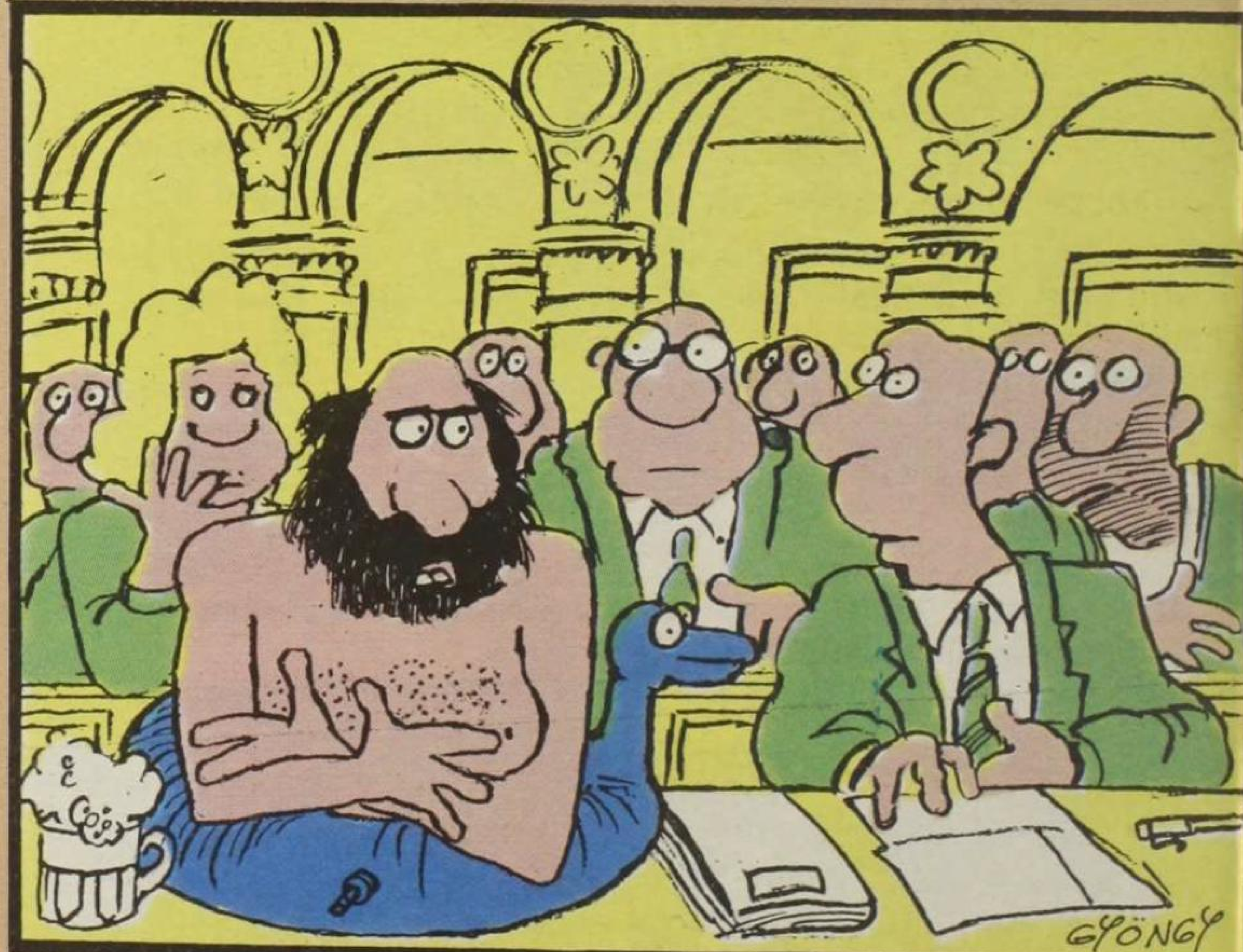

– De jó, hogy újra látlak, kedves képviselőtársam, nélküled egész nyáron olyan feleslegesnek éreztem magam!

HUMOR ÉS POLITIKA

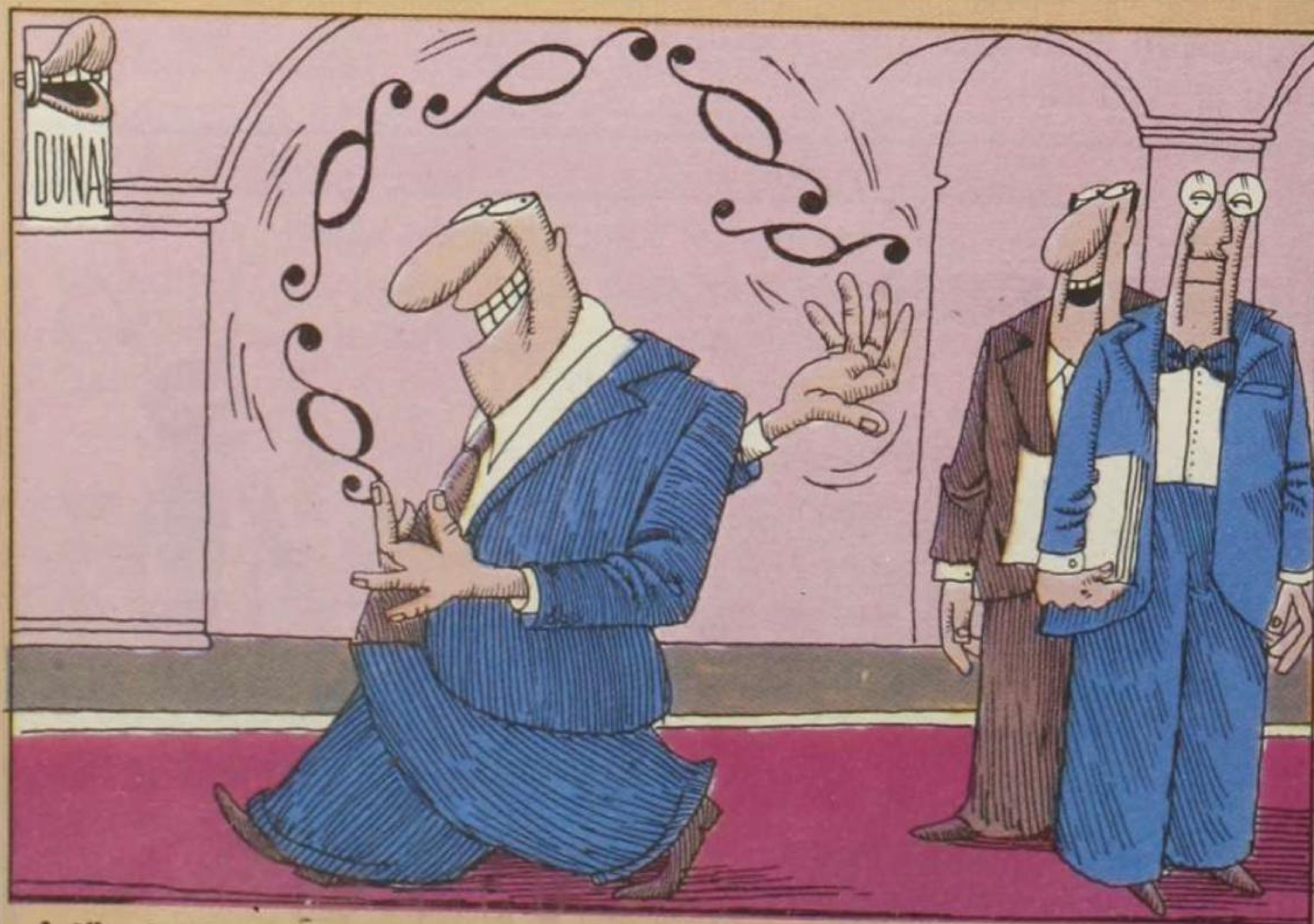

– És javaslom a képviselők körében az egyensapka bevezetését.

– Egyszerűen nem tudok egyik napról a másikra ebbe az ellenséges feszült légkörbe visszajönni.

ŐSZI ÜLÉSSZAK

– A törvénykezési szünet alatt alapozó edzéseket vett.

– És ezzel az elmés szerkezettel megkíséreljük elbuktatni az előterjesztőt!

NE BÁNTSD A MAGYART!

DALMÁTH FERENC:

KREML A FAZON!

Izraeli borbélyom a Nagy-Oroszországból származott el az Ígéret Földjére, méghozzá nem is olyan régen. Szimpatikus, középkorú zsidóember. Kedvelem őt, és rokonszenvvel figyelem erőfeszítéseit, ahogy a bizarr héber nyelvvel birkózik.

Talán nem nevezném be őt a párizsi borbélyolimpiászra, mint élvonalbeli férfifodrászt, de nekem, az öregedő jampecnek ő is megfelel. Csupán egy problémát nem sikerült megoldani eleinte, a kommunikáció problémáját. Hogyan magyarázzam meg a szerencsétlennek, hogy milyen szakáll-fazont szeretnék? Ő nem tud magyarul és héberül, én gagyogok ugyan valamicskét oroszul, de nem szakállul.

Hogy az intenzív mutogatásnak mik lettek az esztétikai eredményei, arról jobb nem beszélni! Egyszer torzonborz tengeri medvét faragott belőlem az ipse, máskor meg félcédulás dadaista festőt, a húszas évek derekáról.

Mint már annyiszor, most is a zsenialitásom húzott ki a lekvárból. Rájöttem, hogy ez az ember a szovjet rendszer terméke, ott nőtt fel, neki csak a kommunista vonatkozású szakálldefiníciók mondanak valamit. Őt már nem lehet átnevelni! Ezért a következő alkalommal könnyedén az államra böktem és azt mondtam:

– Trockij, bövákásá! – Kérek egy Trockij-szakállt!

– Pányátno! – nyugtázta a rendelést.

Nem telt bele húsz perc, és a tükörből máris Lev Davidovics Bronstein (ez volt Trockij művészneve!) tekintett vissza rám, persze cvikker és a titokzatos merénylő nélkül.

Végre sikerült közös nyelvet találnunk! Hát igen, az ő borbélynemzedékénél még egy szimpla bajuszigazítás is csak a dialektika alaptörvényei szerint jöhetett létre...

Nagy szakállorgia vette kezdetét. Ha nyiratkozni mentem, minden alkalommal más fazonú szakállt kértem, hol Bulganyint, hol Kalinyint, hol meg Dzserzsinszkijt. Nem sokkal május elseje előtt pedig, hogy örömet szerezzek vele a muszka Figarónak, megkockáztattam egy Lenin-szakállt, de kikötöttem, hogy olyat kérek, amilyet Vlagyimir Iljics a svájci emigrációban viselt és nem pedig olyat, mint a mauzóleumban...

Ily módon apránként végigszakállaztam az egész Vörös téri dísztribünt. A sok szovjet szakáll eredményeként szinte a visszarendeződés, a bolsevik restauráció komor hangulata lengedezett körülöttem. Fejlett humorérzékkel rendelkező élettársammal sokat derültünk ezeken az ideológiai szőrökön.

Azonban minden mókának egyszer eljön a vége. Beköszöntött a meleg évszak, és én egy szép napon e szavakkal állítottam be a fodrászomhoz:

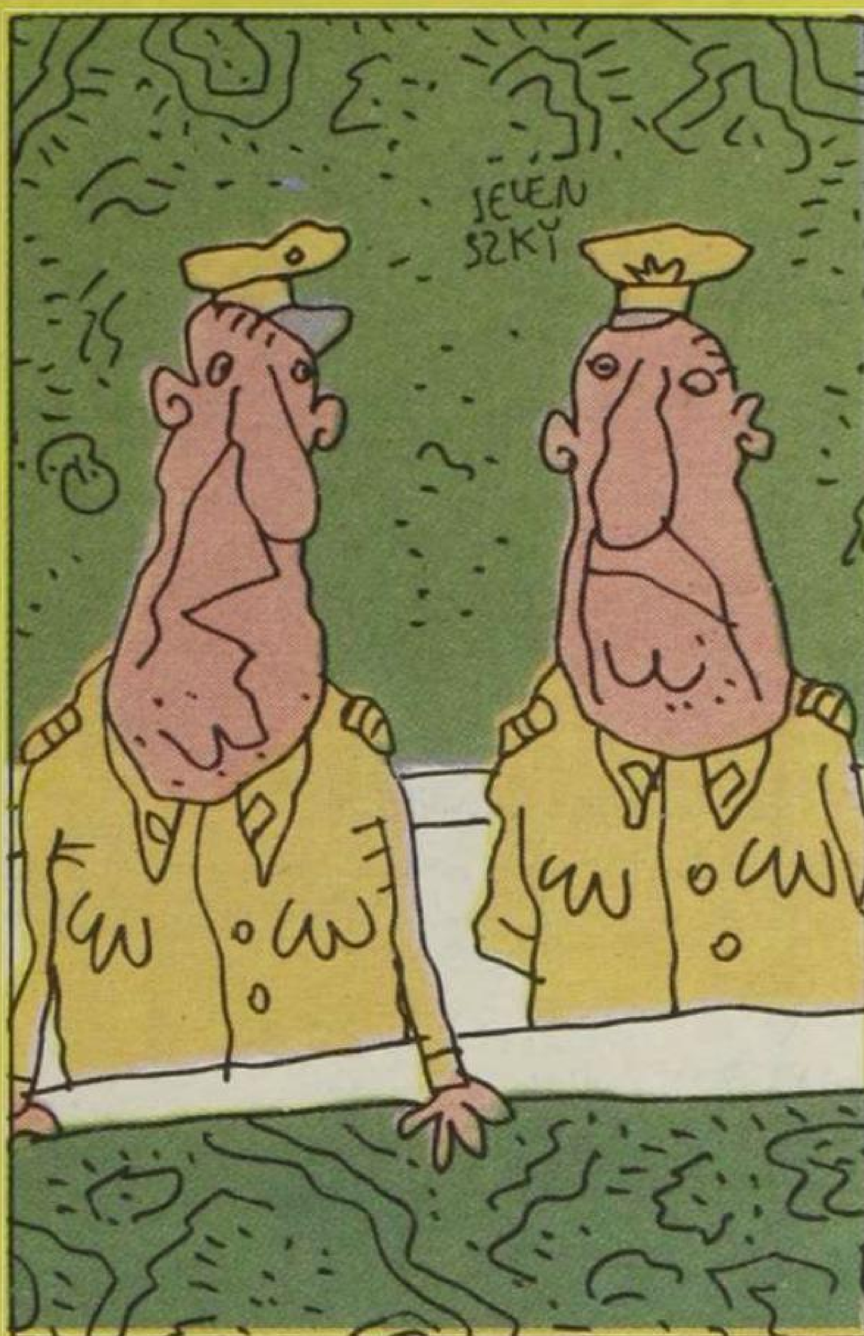
– Joszif Visszárionovics Sztálin! Azelőtt Dzsugasvili – tettem hozzá, a félreértéseket elkerülendő.

A fodrászhitsorsos elszánt tekintetemből látta, hogy ennek a fele se tréfa!

Mint ismeretes, néhai édesapánk, bölcs tanítónk és nagy vezérünk, aki gondját viselte az egész szocialista béketábornak, abszolúte nem viselt szakállt! Vagyis az én szakállamat is tövig le kell borotválni!

A borbély, becsületére legyen mondva, zokszó nélkül végrehajtotta az ukázt. Talán már ő is unta kicsit ezt a történelmi bohóckodást...

Nos, így áll a helyzet; most, hogy nincs vicces szakállam, be kell érniök a szakállas vicceimmel!

– A fenébe! Most látom, hogy ez nem a Bosznia felosztási, hanem Magyarország kiárusítási térképe!

KÜLFÖLDIEK HAZA

– Köszönöm, effendi!

BOSZNIAI IDILL

FEJLŐDŐ DEMOKRÁCIA

MAGYAR MURPHYK

LIPPMAN METAFORÁJA

Ha találsz olyan csapatot, akik szerint egy meccsen veszíteni is lehet, már reménykedhetsz.

CSENDÉLETTÖRVÉNY

Kampánycsend akkor van, ha a zárt ajtók mögül nem hallatszik ki a csorbák köszörülése.

McGREER SERIFF POSZTULÁTUMA

Legnehezebb dolog békében békét csinálni!

TUSSMAN SZÖVEGMAGYARÁZATA

Ha ezt hallod: igen tisztelt barátom, édes fiam, stb., sok jóra ne számíts...

GORE A HANGSÚLYTALANSÁGRÓL

Amit gyakran hangsúlyoznak, az előbb utóbb súlytalanná válik.

MORRIS A NYILATKOZATOK HITELESSÉGÉRŐL

A csajágaszörcsögi presszó üzletvezetője érdemi nyilatkozatot tett a kávé világpiaci áráról.

STEELE-FÉLE MURPHY TÖRVÉNY

Könnyebb egyenesből görbét csnálni, mint fordítva.

O'TOOLE TANTÉTELE

A demokráciák nagy előnye, hogy mindig akadnak szerencsések, kik négy év gondolkodási időt nyernek.

FEINBERG AUTÓPÁLYA-ÜGYBEN

Ha azt hallod, *útalap,* minden alapod megvan az egészséges gyalogos életmódhoz.

O'REILLY A KERESKEDELMI ÉTOSZRÓL

Ha a boltos a mérlegét javíttatja, biztos lehetsz: a mérleg kevesebbet mutatott.

BECSEI MIKLÓS

SZOLIDARITÁS

– Ez a Nagy Sanyi teljesen megzavart, hát nem az MSZP-tagkönyvbe ragasztottam a szakszervezeti bélyeget!

– Értse már meg, Béla bácsi, hogy ezek a bélyegek lejártak!

– Én bízom benne! Egy igazi túlélő típus. Már a kommunisták ellen is megvédett bennünket, akkor úgy, hogy beépült a pártba...

– Én meg vagyok elégedve az MSZOSZ-szel, nekem a kocsimat is a szakszervezeti bélyegek tartják össze.

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

NAGY SÁNDORRAL,

az MSZOSZ elnökével

– Elnök úr, amikor önt kinevezték a SZOT főtitkárának, gondolta volna, hogy egyszer igazi szakszervezeti vezető lesz?

– Korrigálnom kell a kérdést, mert engem már akkor is *választottak*. 1988-ban két hétig tartó rádiós és televíziós közvéleménykutatás és feljövő javaslatok alapján választottak főtitkárrá. Jómagam éreztem rá esélyt, hogy a szakszervezetnek a helye, szerepe előbb-utóbb komoly lesz, s ebben nekem is részem lehet.

– De erre a posztra aligha lett volna esélye a legfelső pártvezetés jóváhagyása nélkül.

– Természetesen abban az időben még létezett a „hatásköri lista". De ha ezt taglaljuk, nem hallgathatom el – aki abban a helyzetben van, hogy utánanézhet, tegye meg –, a Politikai Bizottságban több más név merült fel, és korántsem az enyém volt az első helyen. Ez is hozzátartozik az igazsághoz.

– Egyesek szerint ön volt Gáspár Sándor jobbkeze.

– Azt hiszem, ezeknek a véleményeknek kéttős forrása van. Az egyik azokra vonatkozik, akik egyszerűen nem tudják, hogyan kerültem a szakszervezetekhez, és hogy mit csináltam az első perctől kezdve. De van egy másik, érdekesebb forrás: azok, akik valóban jobbkezek vagy balkezek voltak – mert azok is akadtak, sőt, táskahordozók is! –, talán a saját szerepléseik feledtetése érdekében szokták kitalálni, hogy ők voltak a jobbkezek. Beszélhetnék akkori munkámról, de nem kívánok most feliratkozni azok listájára, akik melldöngetve mesélik „ellenállási" érdemeiket, akik ma azt mondják, csak azért léptek be a pártba és vállaltak köztisztséget, hogy belülről bomlaszthassák a rendszert... De annyit elmondhatok, hogy a szakszervezethez kerülés első pillanatától konfliktushelyzetbe kerültem. Akkor került napirendre az új adórendszer, a nyugdíjrendszer „korszerűsítése", ami alatt a korhatár emelését és a nyugdíjasok szempontjából hátrányosabb nyugdíjkiszámítást kell érteni. Ezekkel szemben a hivatalostól nagyon is eltérő szakszervezeti álláspontot képviseltem, nem is eredménytelenül. Ezt nem a múlt szépítése, hanem a tárgyszerűség miatt mondom.

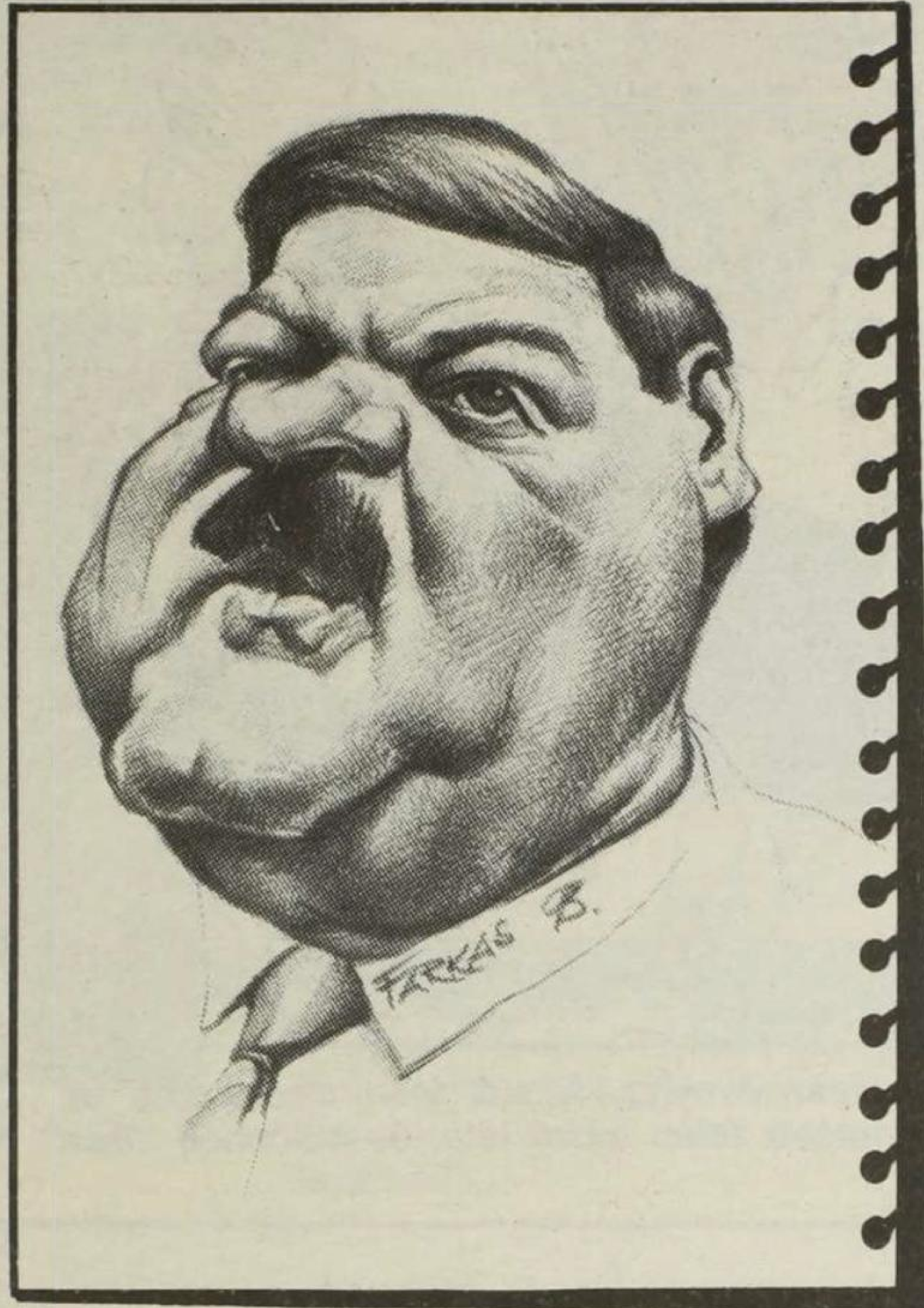
– Ma igen sok szociális demagógiát hallani. Erről mi a véleménye?

– Véleményem szerint az MSZOSZ soha sem vetette el a sulykot, nem élt vissza a helyzetével, de a társadalmi feszültségekkel, konfliktusokkal, problémákkal sem. Soha nem teremtett olyan helyzetet, amely esetleg az ő szervezeti érdekeit szolgálta volna, de az ország szempontjából nagyobb bajok forrása lehetett volna. Én így gondolom, de hát a jelzők országa vagyunk... Ki-ki, ha már fogytán az érvei, szereti aggatni a jelzőket, úgyhogy hallottam már olyat, hogy minket is demagógiával vádoltak.

– Most konkrétan arra gondoltam, hogy legutóbb Torgyán József azt mondta, a munkanélküliség egyáltalán nem szükségszerűen következett be.

– Ha azt mondta volna, hogy a munkanélküliségnek ez a *mértéke* nem törvényszerű, még egyet is értenék vele. Aki a gazdasághoz valamit is ért, pontosan tudja, hogy az országot érintő átalakulás, a keleti piacok drasztikus és látványos összeomlása, a privatizáció és sok más valós gazdasági probléma miatt a munkanélküliség valamilyen szintje elkerülhetetlen. Mi csak ezt a mértéket nem tartjuk törvényszerűnek.

– Viszont valamilyen szintű munkanélküliség még a legjobban működő gazdaságokban is van. Mert ott is akad tönkrement gyár, vagy akár rosszul dolgozó ember, akit a rossz teljesítménye miatt tesznek utcára.

– A piacgazdaságban mindig vannak gazdasági területek, amelyek le- vagy felértékelődnek, tehát van egy állandó strukturális mozgás. Ez óhatatlanul bizonyos munkanélküliséggel jár. Csakhogy nem mindegy, hogy aki munka nélkül maradt, az tudja-e, hogy ez törvényszerű és átmeneti dolog. Ha átlátja a helyzetét, hogyan tudna elhelyezkedni, esetleg átképzést is vállalva, segíteni tud magán. De egészen más az a munkanélküliség, amely egy összezsugorodó gazdasággal, dekonjunktúrával kapcsolatos, amikor az illetőnek nincs kilátása az elhelyezkedésre. Tehát az átmeneti munkanélküliség – inkább átképzési periódusnak nevezném –, ami csak egyes ágazatok helyzetének változásával függ össze, a piacgazdaság természetes jelensége. Az egyes ember szempontjából persze akkor is nehezen elfogadható, mert nem természetes állapot, hogy valaki munka nélkül legyen.

– Nálunk viszont hallani olyan esetekről, amikor valaki inkább a munkanélküliséget választja, és nem vállal munkát, mert alig 3-4 ezer forinttal kapna több bért, mint amennyi a segélye.

– Valóban tarthatatlan, hogy ilyen kicsi a különbség a munkabér és a segély között. A munkanélküli segély csökkentése szóba sem jöhet, hiszen már így is alig fedezi a megélhetést, egyetlen lehetőség van: a komolyan megkövetelt és elvégzett munkához kapcsolódó jövedelmeket kell emelni. Ez nemcsak szociális kérdés vagy szakszervezeti törekvés; meggyőződésem szerint ez a gazdaság egyik motorja is lehet. Ha a munkabér jelentősen magasabb a szociális ellátásnál, mindenki érdekeltté válik abban, hogy ha teheti, dolgozzon.

– Csakhogy épp a napokban hallottam egy olyan vélekedést, miszerint a magyar munkabérek már túlságosan magasak a környező országokhoz képest, ezért kezdjük elveszíteni a versenyképességünket. Tehát már nem olyan olcsó a munkaerő, ami különösen vonzaná a nyugati befektetőket.

– Nem a bérek magasak, hanem a rájuk rakódó járulékos költségek: a társadalombiztosítás, adó és a többi... De a bérköltséget növeli a rossz hatékonyság is. Ha hárman végzik el azt a munkát, amit egy ember is elvégezhetne, hiába kicsi a fizetésük, a bérköltség és járulékai magasak.

– Tegyük fel, hogy a szakszervezet valamely szakmának tisztességes jövedelmet harcol ki – és éppen ezzel teszi versenyképtelenné a világpiacon. Hiszen a magas bér visszafelé sülhet el: munkanélküliséget eredményezhet. Tehát meg kell találni azt a határt, ami az érintetteknek valóban hasznukra van és nem ellenükre.

– Így van. Egy szakszervezeti javaslat sohasem abból indul ki, hogy mit lenne jó elérni, mert hát ezt mindenki meg tudja mondani egy perc alatt... A lehetőségek határát nem szabad túllépni, a vágyakat és a lehetőségeket össze kell egyeztetni. Ez szakmai munka – ezért nem válik hátrányomra, hogy eredetileg közgazdász vagyok.

– Már csak néhány rövid kérdésre van helyünk. Üdülés. Nem az lenne az ideális, hogy ne legyenek vállalati üdülők, de olyan fizetések amelyekből mindenki ott nyaral, ahol akar?

– De igen. És itt sikerült ötvenszázalékos eredményt elérnünk. Üdülők jóformán már nincsenek...

– Amióta az egészségbiztosítás élén áll, ki a háziorvosa?

– Nincsen. Még a kártyámat se adtam le sehova. Lehet, hogy úgy vagyok ezzel, mint a csongrádi parasztember, aki azt mondta a feleségének: „én se voltam addig lázas soha, amíg nem volt hőmérő a háznál"...

– Párt és szakszervezet. Önök szövetségre léptek az MSZP-vel, de van kereszténydemokrata platformjuk is. Ezzel nem csempészik vissza a munkahelyekre az onnan kitiltott pártéletet?

– Nem hiszem. Akkor nem, persze, ha a szakszervezet egyfelől betartja a törvényeket, másfelől kínosan ügyel arra, hogy mint szakszervezet, valóban ne primér politikai ügyekkel foglalkozzon.

– Ön sokak fizetésével foglalkozik, mostanában viszont sokan foglalkoznak az ön fizetésével.

– Akik ebben a dologban nyilatkoztak, hasonlatosak a cowboy-filmek hőseihez, akik először lőnek és utána kérdeznek. Szó sincs arról, hogy dupla fizetést élveznék. De a tb-nél végzett munkámat miért az MSZOSZ fizesse?

– Csak hát a magas fizetés irritálja azokat, akiknek kevés jut.

– A jövedelemkülönbségeket az emberek csak akkor viselik el, ha egy elvárható minimummal mindenki rendelkezik. Majd ha már mindenkinek tisztességes megélhetést biztosító jövedelme lesz, az ilyesmi nem lesz probléma.

– Tehát ön optimista?

– Igen, mert Murphy szerint az emberek és az állatok akkor viselkednek ésszerűen, ha előtte már minden más lehetőséget kimerítettek. Szerintem mi már túl vagyunk ezen, így hát van okom a derűlátásra.

– Végezetül: mi a kedvenc vicce?

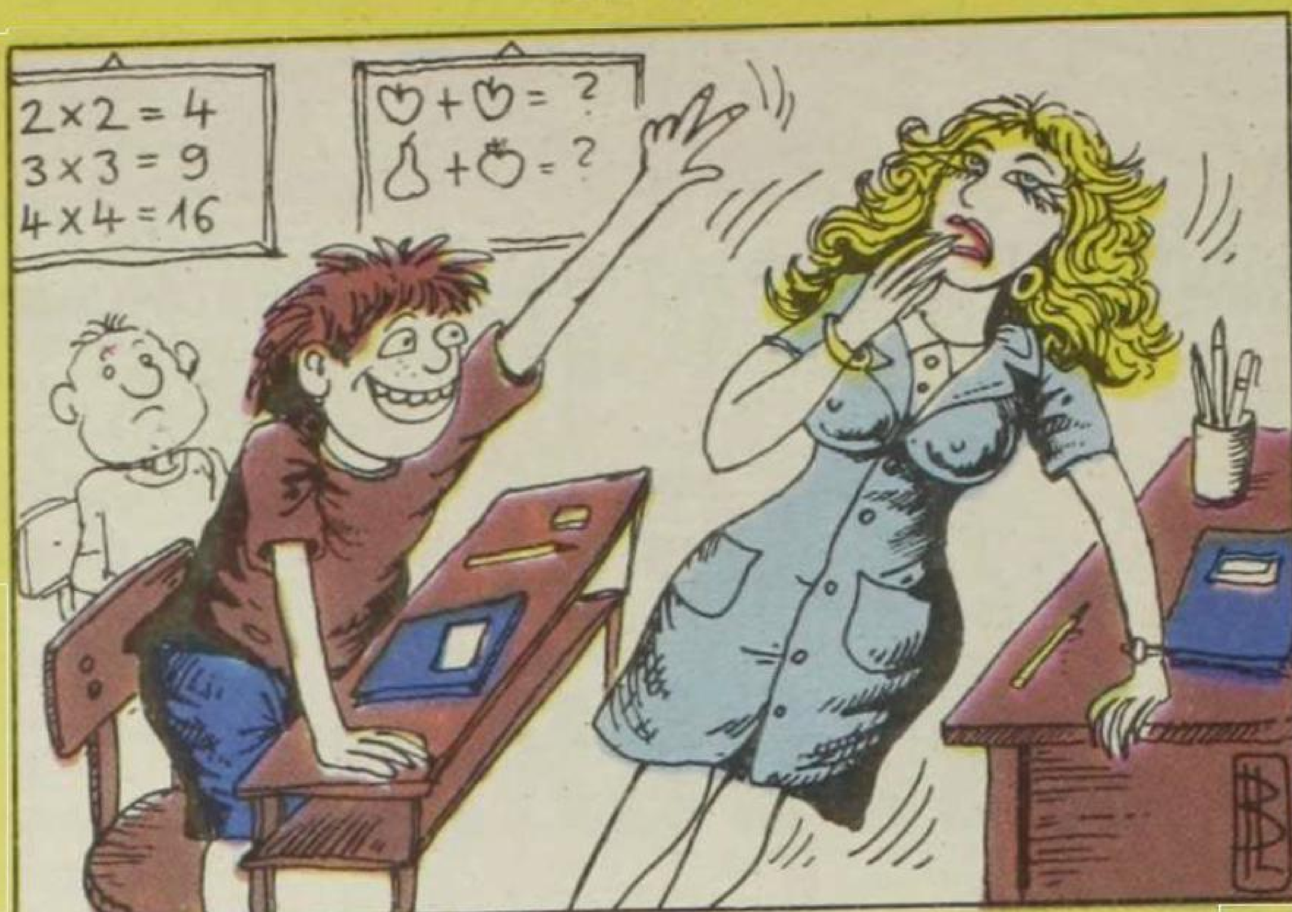
– Épp a minap hallottam: a kormány és a lakosság viszonya olyan, mint az impotens férfi és a frigid nő szerelme. Aki fölül van, nem *tud*, aki alul, az nem *akar*.

DIÁKSZEMMEL

TANÉVKEZDÉS

EBADTA

– Tanító néni, tetszik még emlékezni, hogy találkoztunk a nudista strandon nyáron?

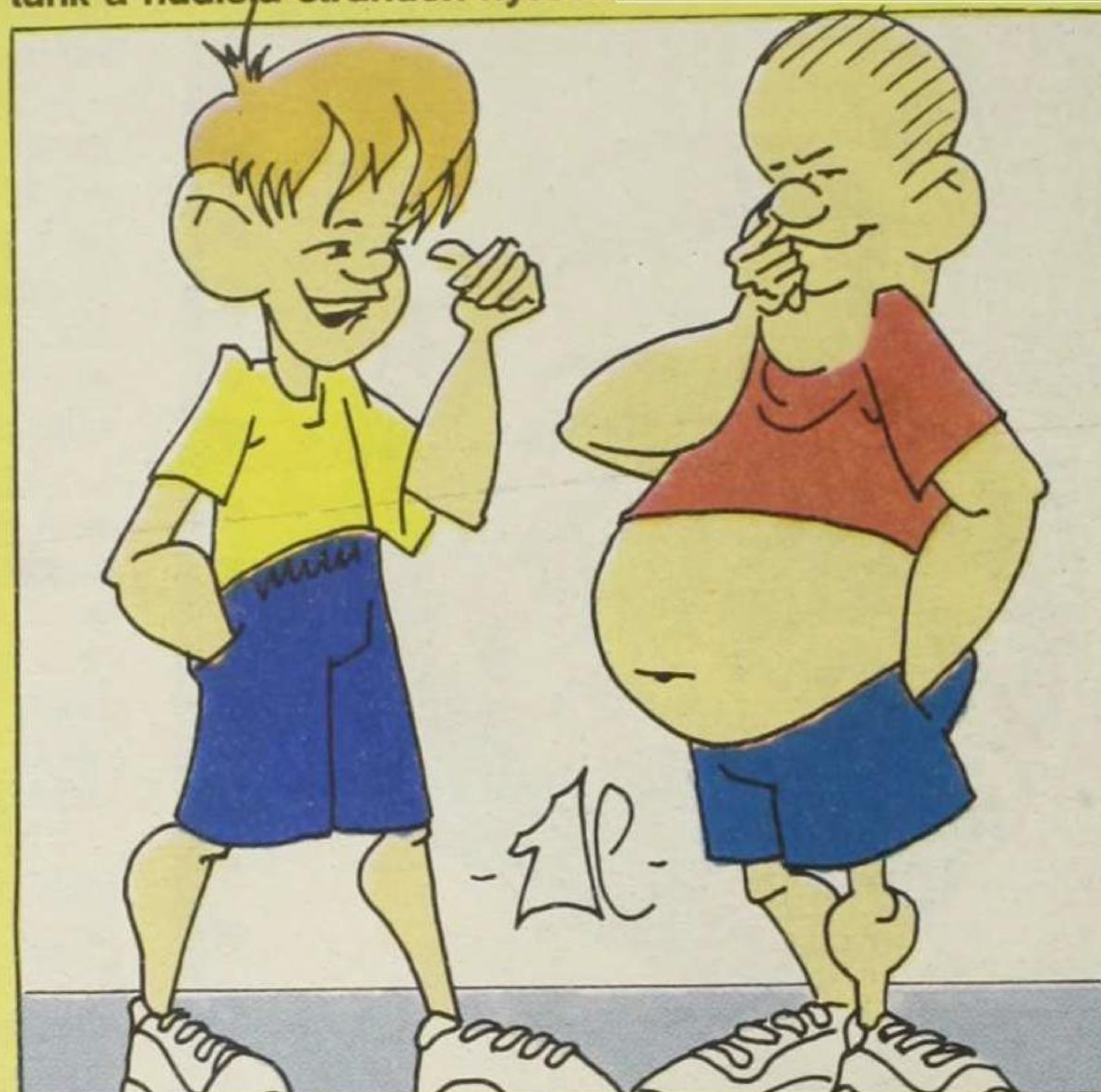
FEGYELMI HELYZET

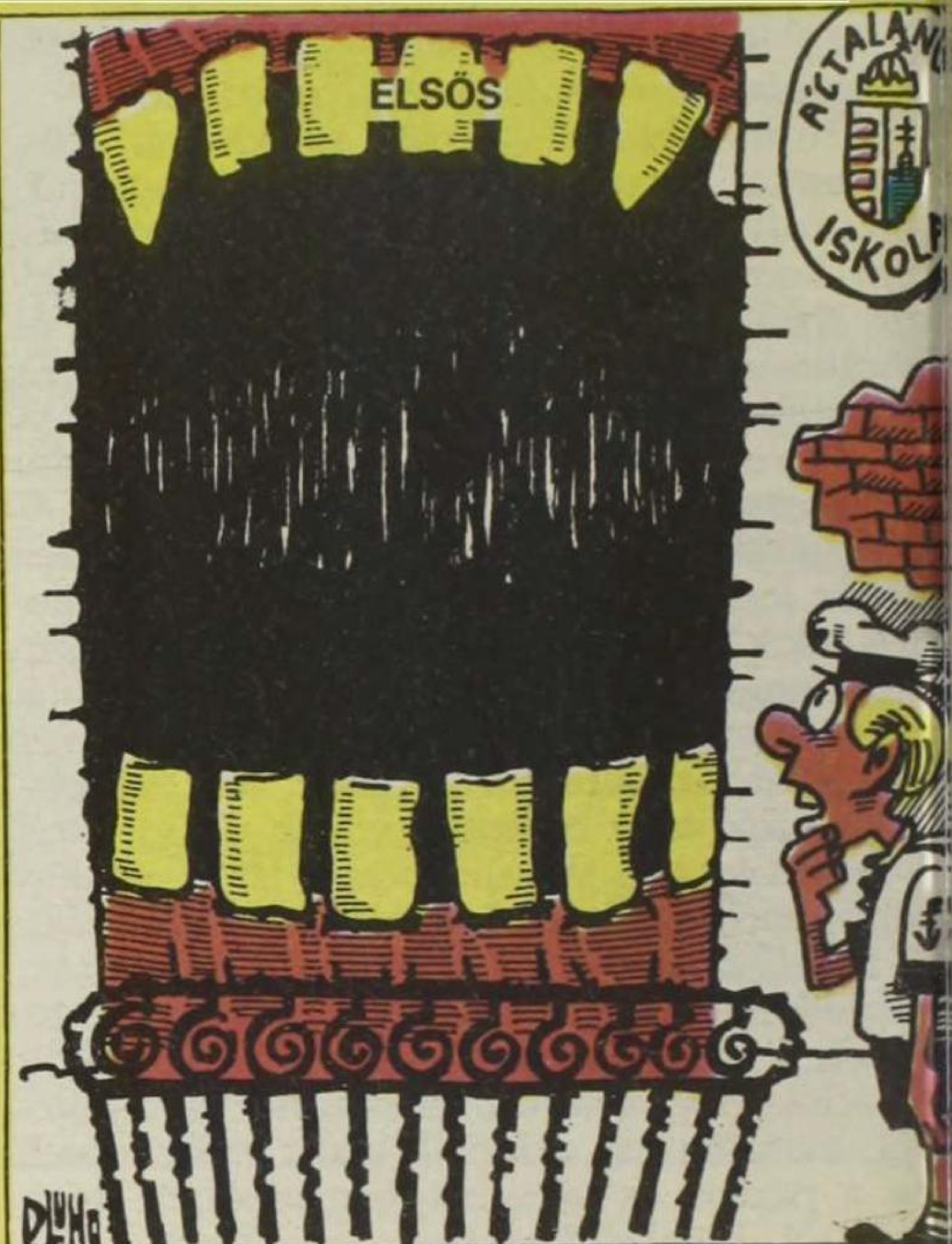
– Ti megint parlamenti tudósítást néztetek!

– Nekem lenni olcsó hong-kongi illatosított, fütyülős, digitális ellenőrző!

– Úgyse lesz évnyitó. A suli felét visszavette az egyház, a másik felén nincs tető, és különben sincs tankönyv.

BODNÁR GYULA:

REND(BE)TARTÁS

(Szemenszedett szemelvények egy „átmeneti" időkre vonatkozó iskolai „tudni illik, hogy mi illik"-ből)

Széles látókörű tantestületünk – mely nem véletlenül választotta éppen Vak Béla királyunkat iskolánk névadójául – elsőrendű feladatának tekinti, hogy az e falak között felcseperedő ifjúság kellően pallérozott elmével léphessen ki majdan az alma mater akkorra már bizonyára erősen szúette kapuján. E nemes cél érdekében – mint az iskola igazgatója – az alábbi szokásrendet írom elő:

A tanítás kezdete reggel hét, fél nyolc, vagy déli tizenkettő óra. Ha a Zalaegerszegről bejáró földrajztanár úr vonata pontos, akkor hét óra, ha a szomszéd kerületben lakó tornatanárnő kocsija forgalmi dugóba kerül, akkor fél nyolc, de ha a tanár úr előző este nem utazott haza, hanem az éjszakát a tornatanárnő domborzati viszonyai között töltötte, akkor tuti, hogy déli tizenkettő.

Az iskolai oktatás minden nap ökomenikus istentisztelettel veszi kezdetét, ezért az ateista szülők gyerekei fél órával tovább időzhetnek az iskola környékén lévő peep-show-kban. Amennyiben valamelyikük mégis betéved – a későbbi szülői reklamációkat elkerülendő –, köteles az ügyeletes ministránstól kapott füldugókat használni! A hitélettel kapcsolatos további fontos tudnivaló, hogy bár iskolánk az imazsámolytól a gyóntatófülkén keresztül az imaszőnyegig valamennyi vallás tárgyi feltételével rendelkezik, az udvar végében levő építmény mégsem sztúpa, hanem az elmúlt rendszerben nyaranta itt tartott II. Rákosi Mátyás fazekastábor égetőkemencéje.

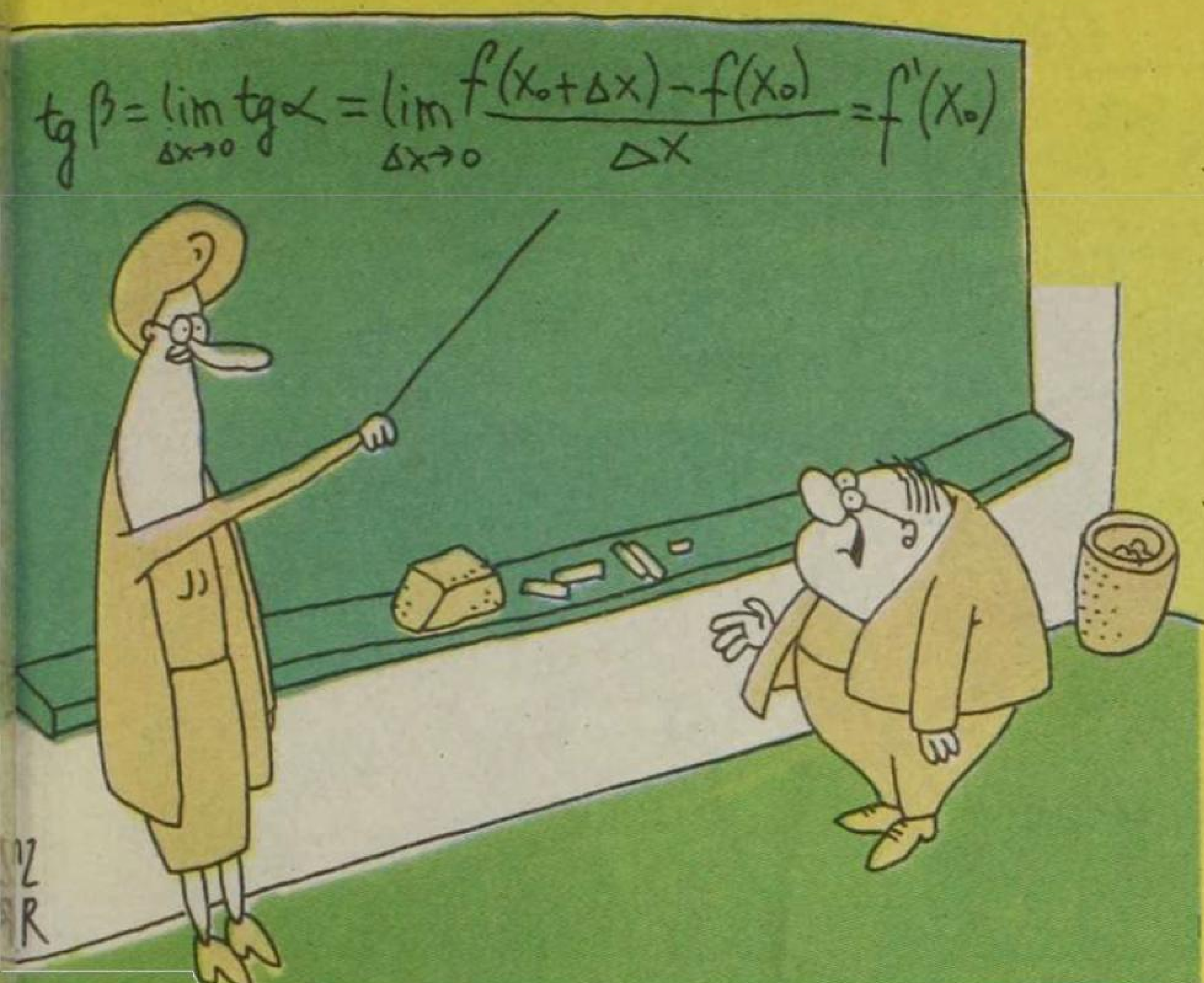
Iskolánk ugyan fegyelmet követel növendékeitől, azonban sem testi, sem lelki fenyítést nem alkalmaz. Rémhír, hogy visszahoznánk a tenyerest, aljas csúsztatás, hogy karcert akarunk építeni, az pedig egyenesen mocskos rágalom, hogy a renitens diákokat napirend előtti Torgyán attrakciók végignézésével kínoznánk!

A tanítás anyagi hátterét a minisztérium fejkvótával, az önkormányzat a bérek finanszírozásával, a szülők pedig karitatív alapon – spontán szervezett – adománygyűjtéssel biztosítják. Az iskola ezen felül épít az oktatásban résztvevő egyházak segítségére, természetesen nem „vatikáni valuta" (gyengébbek kedvéért: „Isten fizesse meg!") átutalására, hanem a nagy tapasztalatokkal rendelkező kolduló barátok gyakorlati közreműködésére. A tanítás ingyenes, csupán ruhatári és táskamegőrzési díjat, asztalkoptatási illetéket, valamint krétahasználati járadékot számolunk fel. Mindezek egyhavi összege azonban nem lehet több, mint a volt városi párttitkárból lett polgármester egy havi „tiszteletdíja".

A tanórák megfelelő hangjelzéssel kezdődnek. Tornaóra gongütéssel, kémiaóra gázrobbanással, az egészségtanóra pedig a lélekharang megkondításával. Amennyiben az iskolaszolga a véres kardot hordja körbe, az nem a biológiaóra kezdetét jelenti, hanem azt, hogy sztrájk van a Gázműveknél és ezért a menzán nyers hús lesz ebédre.

Az osztályozás a legújabb rendszerben történik, a „Ki mit tud?" szisztéma szerint. Az elégtelen kapja a majmot, a jeles a rókát, de az érettségire készülő végzős leányosztályokból nekem jár a legjobb „macska"!

– Ez mind nagyon szép, tanárnő, de inkább azt mondja meg, hogyan fogok én majd kijönni két gyerekkel havi tizenöt ezerből?...

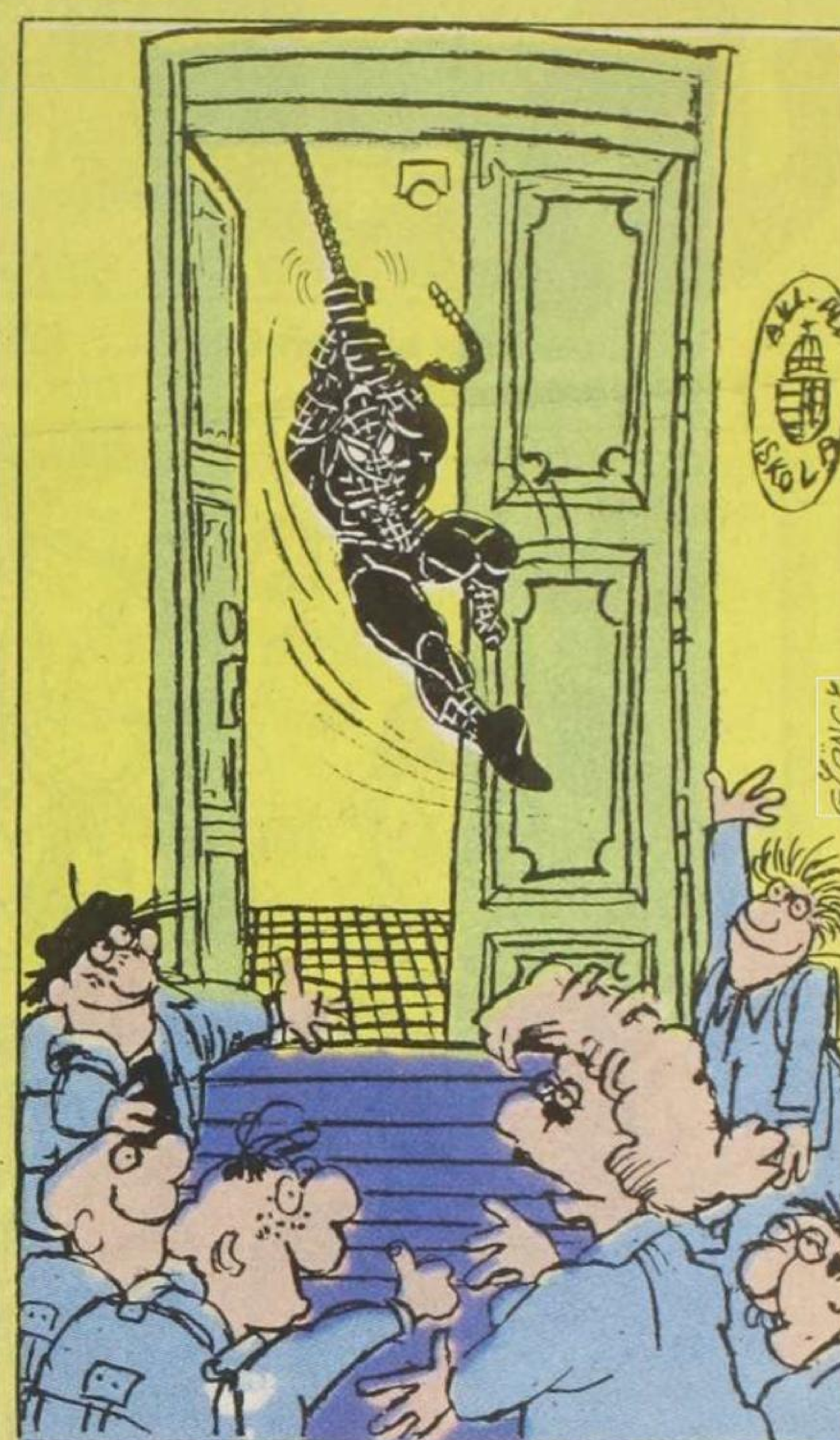
EGYHÁZI ISKOLA

– Szerintem, tisztelendő atyámék nem imádkoztak eleget a tavaszi tatarozás érdekében...

TANKÖNYVKÉSÉS

– Apa, ne törd magad, ha nem kapsz tankönyvet, elmegyek dolgozni, olyan állást én is kapok mint te, ahol szarul fizetnek!...

– Húúú! Anya, de mázlim van. Egy belevaló tanárt fogtam ki...

G. SZABÓ JUDIT:

B • E • C • S • E • N • G • E • T • T • E • K

AZ ELSŐ ELŐTTI NAP

Elérzékenyülten vesszük meg az első hátitáskát, Szemefény követelésére bip-bip szemű Barbi babását. S csak azért hökkenünk meg később, mert váratlanul ért a srác első humoros megmozdulása: Bajuszt, szakállt rajzolt Barbinak! Mama elkomorul és tisztán érzi: nem fog unatkozni a következő esztendőkben.

AZ ELSŐ VÁSÁRLÁS

Csemete a tavalyi fehér blúzában a tükör elé szökell, és röhög. A blúz ujja könyékig ér, dereka hónaljig, begombolni csak addig lehet, amíg nem vesz levegőt.
– Kinőtted! – sóhajt a mama, és lódulnak vásárolni. Beszerzik a füzetcsomagot is. „Biztos, hogy ez mind kell? Biztos, hogy e n n y i b e kerül?!"

AZ ELSŐ NAP

Évnyitón a nagyobbacskák elhűlten vigyorognak a kicsinyekre. Az teljesen kizárt, hogy ők v a l a h a is ilyen csöppek lettek volna!

AZ ELSŐ ISMÉTLÉS

A gyerekek a nyári élményeiket ismétlik, megállíthatatlan mennyiségben!

AZ ELSŐ LEVÉL

Igazgató néni hanyatt ájul az iskolaszürke szőnyegén a tanárinak, miután megkapta a levelet, hogy a nyárra könyörgött átépítést a jövő héten kezdik, s remélik, tanítás alatt a tatarozás zavartalanul folyik!

AZ ELSŐ SZÜLŐI ÉRTEKEZLET

Csupa lökött szülő szövegel a saját, baromian uncsi gyerekéről, ahelyett, hogy csüggne ajkunkon, amíg a mi srácunkról közlünk lélegzetelállítóan izgalmas tudnivalókat!

AZ ELSŐ PAJTÁS

Igen, megjelenik otthonodban a gyerek frissen szerzett, hőn imádott, rémesen borzasztó kispajtása, ő a legrosszabb tanuló. Vesznek együtt a te pénzeden a trafikban kerekét hullató kisautót, orvul nyakszirten lő a nyárról visszamaradt vízipisztolyával, srácod üdvözülten ordít: – Énnekem is venni!

AZ ELSŐ LECKE

Tanító néni feladta a gyereknek, gyerek feladta a szülőnek, elérzékenyülten telepszel mellé, segíteni. Srác azalatt ásít, firkál, rágóért nyafog, fülét-piszkálja, székét rúgja, pislog, grimaszol, legyeket fog. A termékeny együttműködés során könnyen elcsattanhat

AZ ELSŐ POFON

A gyerek már régen elfelejtette, te esténként az ágyban és alvás helyett még mindig azon szipogsz, hogy oktalanul bántalmaztad szegény védtelen ebadtát!

AZ ELSŐ HÉT

Srác elvesztette a gyönyörű uzsonnaszatyrot, a nyomkodható golyóstollat, az ebédpénzt, a lakáskulcsot, némi habozás és beírás után az üzenőfüzetet is.

AZ ELSŐ CSALÓDÁS

A füzetcsomagból a nagy vastag spirál nem kell, és a keményfedelű se, meg a kockás tetejű se. És tornagatyó csakis csalánzöld! Nem jó kemény számolókorongocskát vettél, mert helyette puha kétszögletű egyszínű kell.

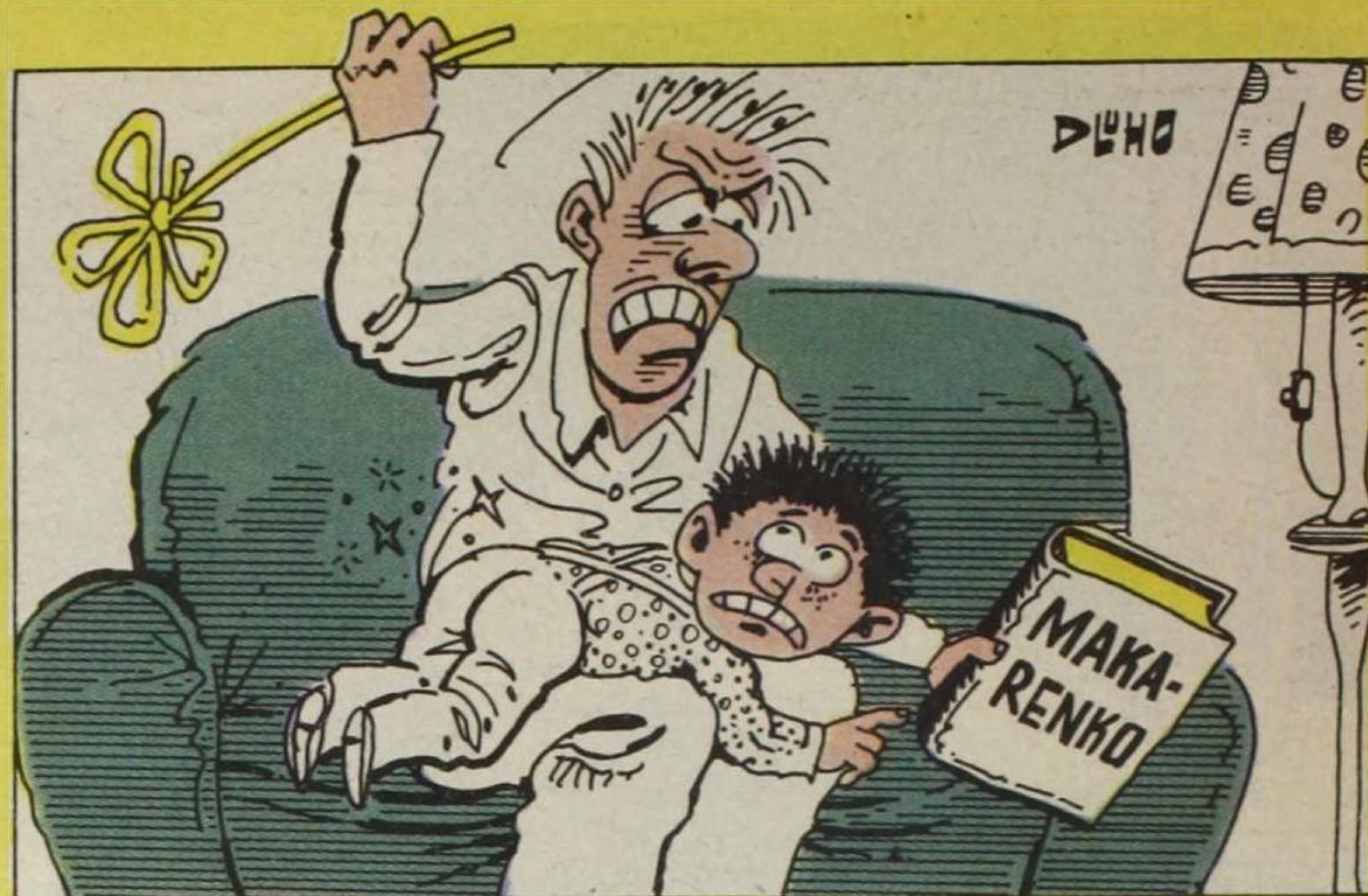
AZ ELSŐ JÓ HÍR

A tanár felmérő dolgozatot készült iratni, szerencsére jött két malteros egyén és leszerelte a táblát.

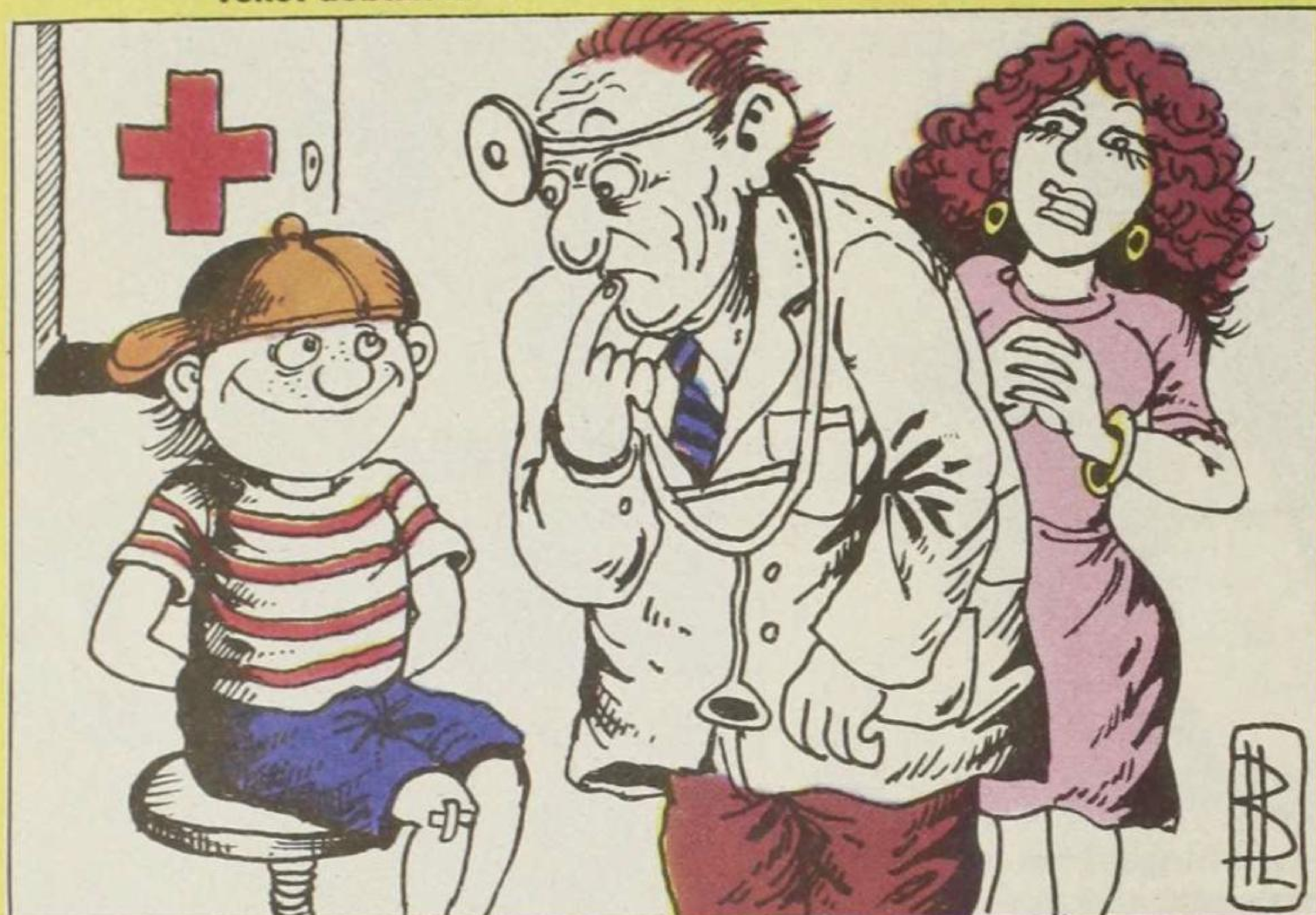

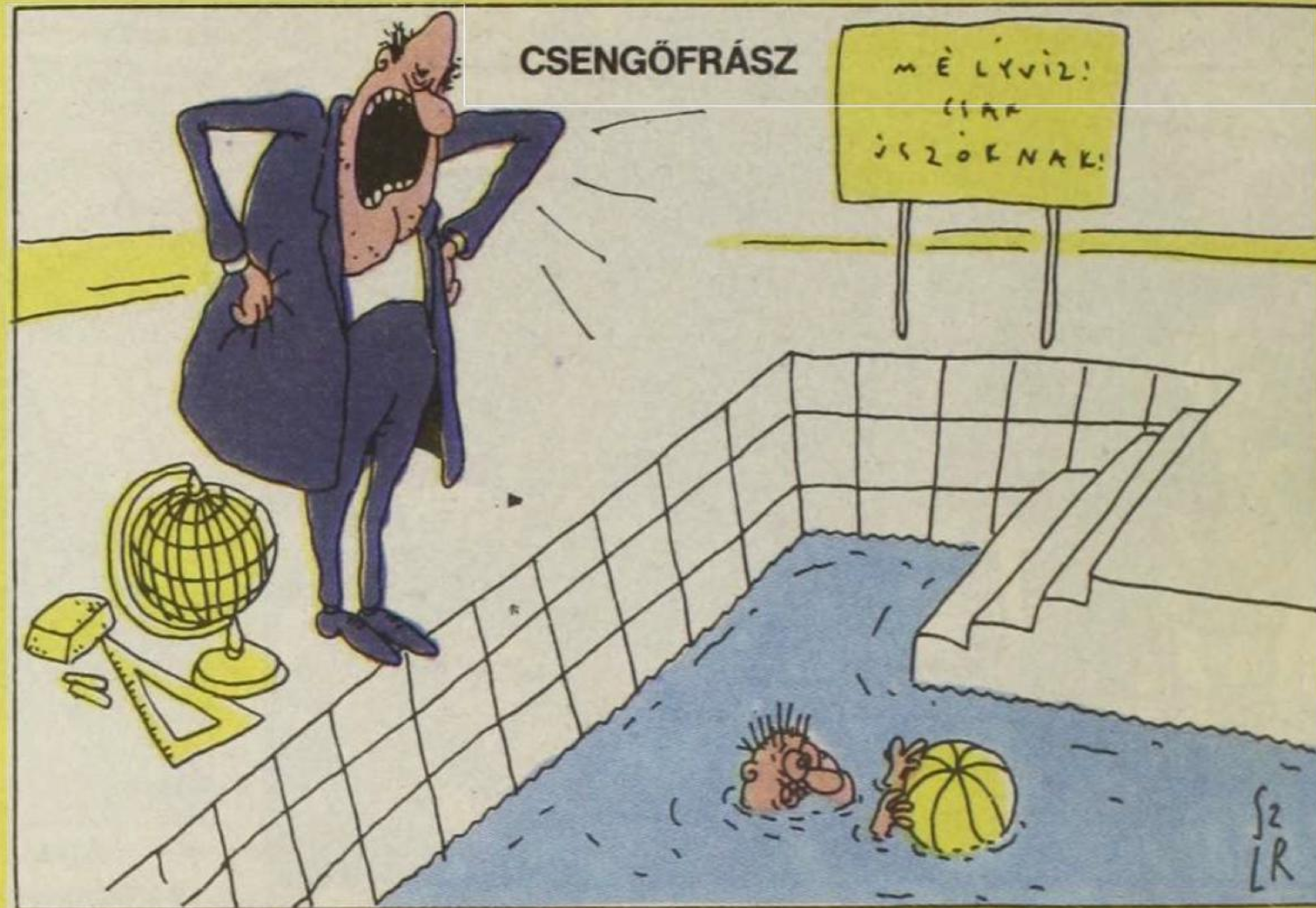
– Nem kenyeret keres... fülest kapott, hogy itt tavalyi tankönyveket dobtak ki...

– Apu! Ezt neked is el kellene olvasnod!

– Doktor úr, segítsen, Pistike állandóan azt hajtogatja, hogy szeret iskolába járni!

– Kovács fiam, süket vagy?! Nem hallottad a csöngetést?!

FARKAS MÁRTON:

NEVELEM A LÁNYOM

Már fél órája hallgattam. A lányom hisztizett, hogy inni akar, az asszony meg kiabált, hogy nem is hiszi, hogy szomjas, mert az előbb vedelte be a literes üveget, és különben is, szombat délután ezen az istenverte, világvégi buszpályaudvaron honnan a csudából vegyen innivalót.

Nem akartam beleszólni, mert az asszony megint a fejemhez vágná, hogy az én nevelési módszeremmel rontottam el a gyereket, hogy ez a hiszti is azért van, mert félreneveltem, elkapattam. De ami sok, az sok! A seggére verni mégsem kellett volna.

– Most jobb, hogy ordít? – léptem végre közbe. – Csak ütni tudsz? Csak erőszakra tanítani, mintsem okos érvekkel megértetni vele a helyzetet?

– Ne add alá még te is a lovat! – förmedt rám az asszony. – Azóta ilyen, amióta te megbolondítottad. De mit bánom én, beszélj vele, ha olyan okos vagy!

Örültem a lehetőségnek. Most végérvényesen bebizonyíthatom, hogy a neveléshez bőségesen elegendő az értelem. Egy homo sapienst mégsem lehet *csakokkal* nevelni!

– Gyere picikém! – vontam magamhoz süvöltő csemetémet. – Apa most elmagyarázza neked, miért nem tudsz inni.

– Miért? – csillant meg szemében az érdeklődés. Mi több, az történt, amire számítottam. Az ordítás abbamaradt, és Barbarám áhítattal várta az okos, az emberhez méltó, az értelmet kielégítő választ.

– Azért, szentem, mert itt nincs mit – foglaltam össze a lehető legtömörebben.

– De van! – toporzékolt gyermekem. – Ott az a bácsi is iszik!

Azt hihetnék, kedves olvasók, hogy Barbara mégis csak egy hisztis kis liba. Rosszul gondolnák, kedveseim. Csupán az történt, hogy ő látta jobban. Valóban ivott egy ember.

– Igen, szentem, tényleg iszik az a bácsi, csakhogy nem vizet, hanem vodkát, és azt gyerekeknek nem szabad.

– Felnőtteknek igen? – hagyta el a hisztit leánykám, hisz az őszinte válasz megnyugtatja a gyermeket.

– Tudod, nehéz dolog ez. Az a baj, hogy nekik szabad. De egyáltalán nem kellene vodkázniuk, mert berúgnak, és akkor ilyen randa részegek lesznek, mint ez a bácsi.

– Apa, és minden részeg ugyanúgy kiabálhat, meg ugrálhat, táncolhat a pocsolyában, mint az a bácsi? Az ő mamájuk nem szól rájuk?

– Hát éppen kiabálhatnak, meg ugrálhatnak, de... – és folytatni akartam, hogy a részegek milyen undorítóak, az emberek megvetik őket, ám az előbb még bömbölő Barbarám kacagva vágott közbe.

– Apa, és ha én is részeg leszek, nekem is szabad lesz kiabálnom, meg pocsolyába ugrálnom?

– Ó, kis butám, miket beszélsz? – nevettem vele, majd győztesen félrenéztem az asszonyra, hogy látja-e, miként diskurálunk, hogy módszeremmel miként száműztük a hisztit.

Ott, akkor egy kicsit sajnáltam a feleségemet, hiszen láthatóan bánatos, sőt riadt volt szegény. Ennyire mégsem akartam legyőzni, gondoltam.

De amint újra leányom felé fordultam, rájöttem, mástól ijedt meg nejem. Nem tudom hogyan történt, de akkorra már Barbarám két apró kezével biztosan fogta ama bizonyos vodkás üveg nyakát, és az én pirinyóm az ő angyali hangján fenyegetőzött, hogy megissza a piát, ha egy lépést is közelítünk felé.

Meleg helyzet volt.

De mert leánykám valóban okos, tudtam beszélni a fejével. Miután becsszóra megígértem neki, hogy sikoltozhat, ugrálhat a pocsolyában, rajzolhat sárral, gyermekem lerakta a vodkás üveget. Később kacagva jelentette ki, hogy jól becsapott, mert soha nem is ivott volna az üvegből, mert a vodkának még a szaga is rossz.

Végre a busz is megérkezett. A sofőr csak úgy engedett fel bennünket, ha azt a sárgombócot – mármint az én Barbarámat –, az ölembe ültetem nehogy bepiszkolódjon az ülés. Az asszony erre diadalittasan odaszólt.

– Látom milyen hatásos a módszered!

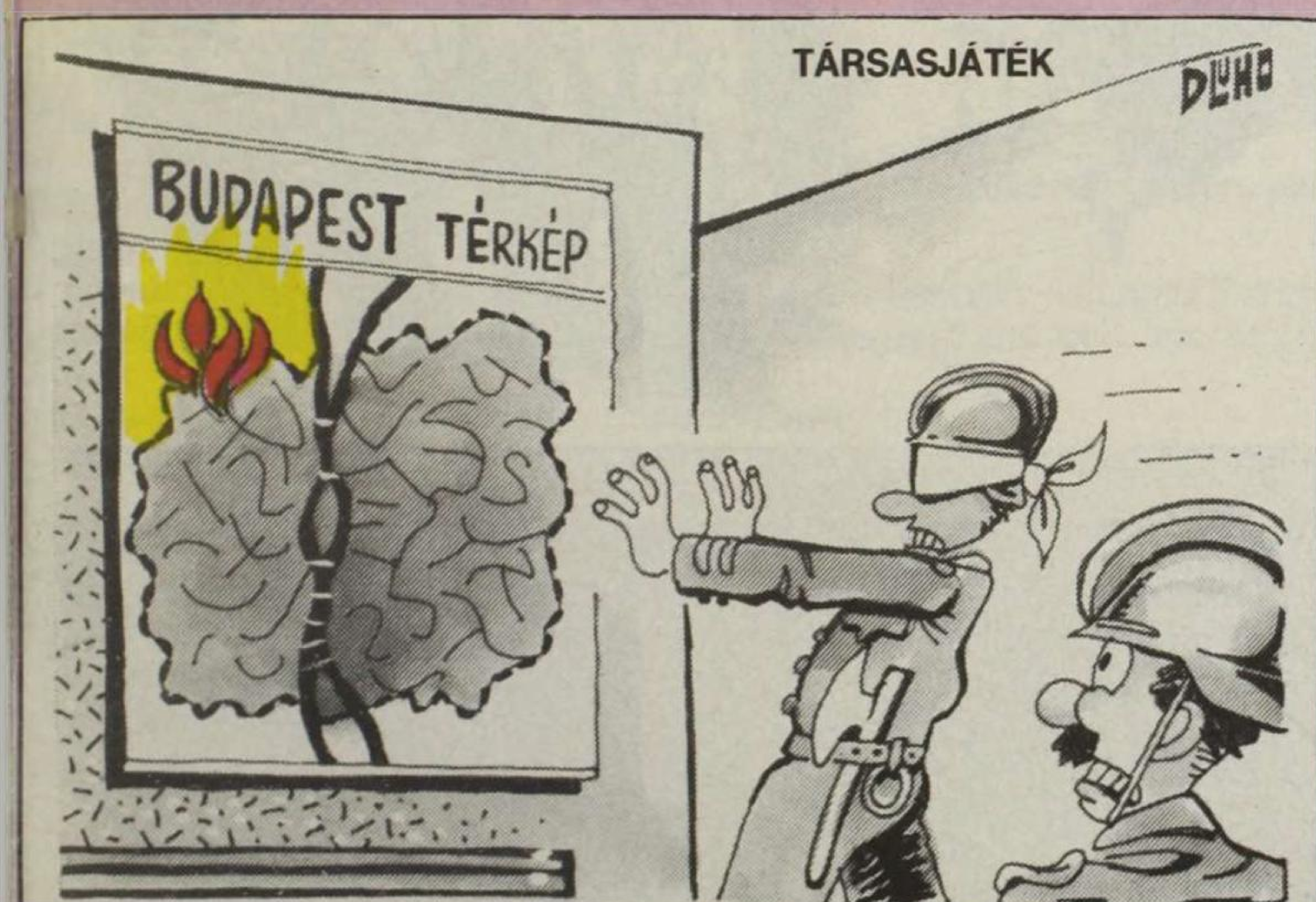
Jól ismertem a feleségemet, és lám, mégis fájt, hogy ennyire igazságtalan velem. Kicsit sáros lett a lányunk, az igaz, de nem is hisztizett, nem is toporzékolt, hogy inni akar! Sőt! Kiderült az is, hogy a vodkát sem szereti.

– És miből gondolják, hogy erdőtüz van?

IRÁNY AZ ERDŐ!

– Lemegyünk egy hétre szalonnát sütni, megspóroljuk a gázt, villanyt...

TÁRSASJÁTÉK

– Víz...víz...tűz...tűz...

LÁNGGYÚJTÁSI TILALOM

– Állj, vagy spriccelek...

TŰZIJÁTÉK

Fájdalmasan perzselő hír: hosszú napokon át lángolt a főváros tüdejének becézett pilisi parkerdő. Lélegzetvételnyi szünet nélkül, tűzoltómunkában hadakoztak ellene, egyszerre küzdve a lángokkal és az avult technikával. Égett a munka a bátrak keze alatt.

Ez azért, így utólag, *rávilágít* arra, hol is tartunk valójában – az egyszerű honpolgárban fel-felparázslik az indulat. Már vizünk sincs? Tán elterelték a Dunát? Kunsági ősborókás legyek, ha értem.

Tudom, közéletünk megannyi tűzrőlpattant *vasárnapi turistája* nem mindig látja a fáktól az erdőt. De *annak* nem ez a módja, uraim.

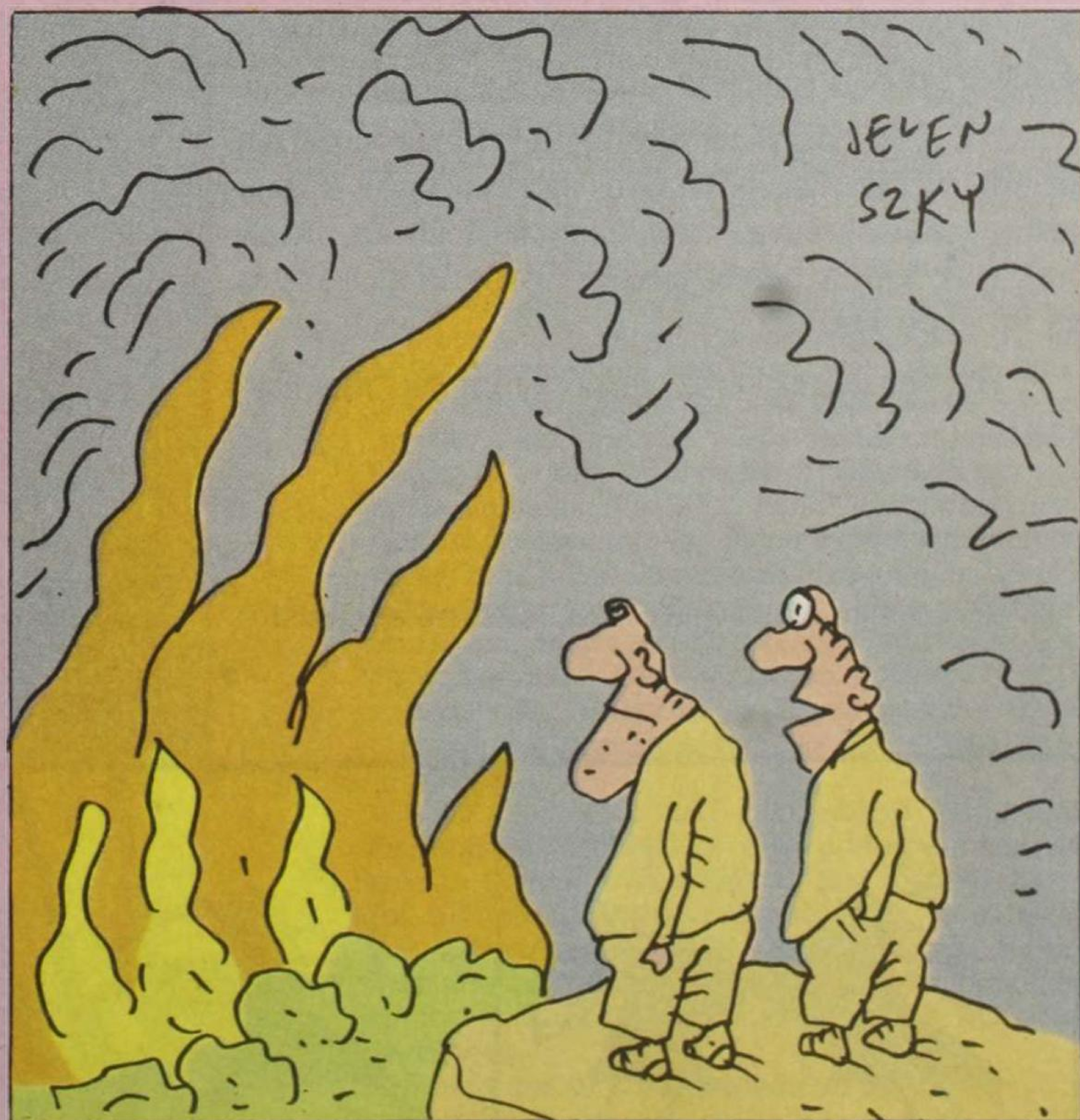
Füstölögnék még picinyt, de lám, csendesül a táj, talán ismét *elindul* az erdő felénk. Talán felelősei is lesznek e felelőtlenségnek.

Mert hamu az akad most bőven, mit fejükre szórhatnak.

(ALT)

Pilisi blődli:
Mi lett az erdőből?
TŰZIFA...

NOSZTALGIA

– Annak idején, a szovjet elvtársak segítségével pillanatok alatt felszámoltuk az ilyen tűzfészkeket.

BOSZORKÁNYTALÁLKOZÓT SZERVEZNEK SZEGEDEN (Delejpress)

WALTER BÉLA:

BOSZI

„Új találkánk vészjele
Zápor lesz? vagy ég tüze?"
(Első boszorkány, Machbeth)

*Boszorkányok márpedig nincsenek,** varrják egyesek szegény Kálmán királyunk nyakába ezt a badarságot. Holott minden magára valamit is adó vajákos jól tudja, hogy mifelénk végig a középkorban az egyház nyelvén *malefica* volt a boszorkány neve, s a Könyves Kálmán híres dekrétumában szereplő *striga* szó füvesasszonyt, jósnőt, legrosszabb esetben díjbeszedő fehérnépet jelentett.

Igaz, boszorkányperek dolgában a vert mezőnyben kullogtunk a magunk ötszázegynehány esetével, miközben Európa fejlettebb tájain az olajozottan működő inkvizíció ezreket és ezreket küldött a piacterek máglyáira. (No lám, az az égetnivaló piacgazdaság, *már akkor!)*

Hál' isten napjainkban a tudomány egzakt módon bizonyítja a boszorkányok létezését. Nézzük a legegyszerűbb példát. Kótyagos fejű ufológusok holmi földönkívüli lények aratta gabonaköröktől rémüldöznek, holott *mi tudjuk:* ezek közönséges boszorkánygyűrűk, ahol éjjelenként táncot lejtenek a jókedvű boszik, s ők tapossák ki e köröket.

S végezetül álljon itt kedves szegedi kollégám múlt szombati (!) esete örök bizonyságul:

Az ki érczbástyává érlelt nagy háziasságában önnön házából az pornak és az piszoknak kiűzetésére gondolván az czirokseprűért nyúla, s annak tsak kihűlt helyét lelvén kirohana az gangra és imígyen kiálta:

– Hé, emberek! Az anyósomat is meghívták!

* „De strigis vero quae non sunt, nulla questio fiat..."

BOSZORKÁNYFESZTIVÁL

– Mondd, fiam, nincs kedved anyáddal menni? Valami fesztiválra hivatalos...

– Abban pedig ne is reménykedj, hogy összeszűröd a levet a Kovácsnéval, amíg nem vagyok itthon, ő is ott lesz a boszorkánytalálkozón.

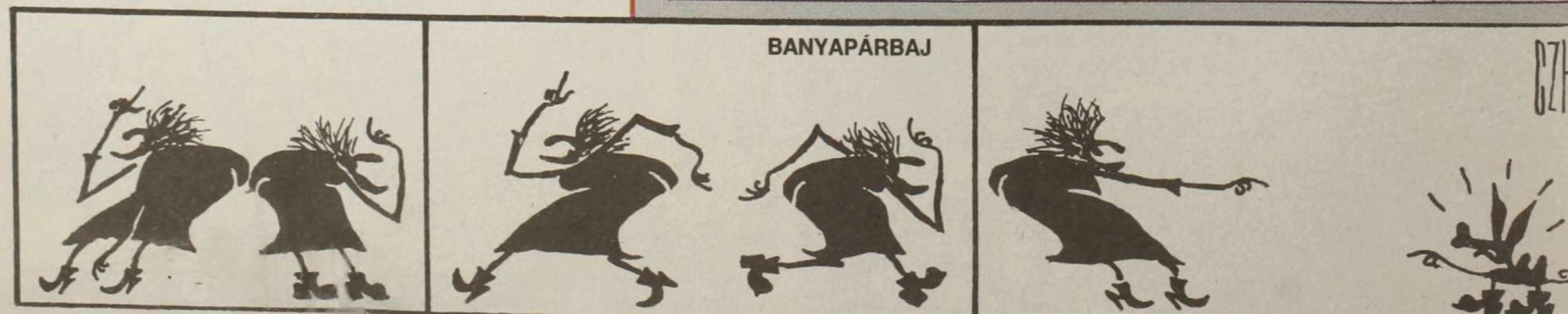
BOSZORKÁNY FORMA–1, SEPRŐCSERE

BOSZORKÁNYOS TECHNIKA

BANYAPÁRBAJ

KELLETT EZ NEKÜNK?

KAPOSY MIKLÓS HUMORTÖRTÉNETI SOROZATA (15.)

JÖHET EGY TEVE (1970)

Térjünk vissza egy percre még a fegyelmim tanulságaira. Lehetett volna megelőzni? Májusban asszociálni egy júliusi, nálunk be sem jelentett űrutazásra? Hát mennyi időnként sétálgatnak amerikaiak a Holdon?

Előre látni a történteket nem lehetett, de kellett volna. Szilágyi Gyurival kidolgoztunk ennek kapcsán egy új filozófiai elméletet. A valószínűségszámítás körébe tartozó zsiráf-effektust.

Néhány hónappal ezelőtt átballagott Pesten egy vándorcirkusz. A Nyugati pályaudvar sínei fölött, az Élmunkás-hídon, a vonatfüttytől, gőztől, forgalomtól megőrült egy öreg teve, és pillanatnyi elmezavarában, ott a hídon, leharapta az idomítója fejét. Elég ritka halálozási ok az anyakönyvben „leharapta a fejét egy teve". Megírták a lapok is. Mennyi ennek a valószínűsége?

És most jön az elmélet. Mindig minden képtelenséget be kell kalkulálni terveinkbe, mert arra járhat véletlenül egy teve. Sőt, nem is egy teve, mert az, ugye, már előfordult, és még több cirkusz is utazhat mifelénk, hanem olyan állat, ami még vándorcirkuszban sincs. Mondjuk egy zsiráf. Megyek a Dembinszky utcában, és bármikor előfordulhat, hogy szembe jön egy zsiráf, és belém lő. Mert a harapás, az már szintén elhasznált ötlet. Ezt a hirtelen haragú zsiráfot kell mindig, mindenbe belekalkulálni.

•

A rádióban nincs jeletősebb fejlemény. Említésre annyi érdemes, hogy új épületben, új szobában, új bútorok közé költöztünk. Kis tervezési hiba, hogy az íróasztalok fiókjai kisebbek a forgalomban lévő dossziéknál. Az Íróasztal Művek nem kooperál a Dosszié Kombináttal. Mindenre ők sem gondolhatnak. (V. ö. Zsiráf-effektus!)

A szilveszter a rádió és a tv közös attrakciója, (elődjét lásd: Tavaszi bezsongás 1967). Rendező ezúttal is Horváth Ádám, szerkesztőtársam a szintén csak tisztelettel említhető Balla Katalin. A felállás annyiban különbözik a vígszínházi balsikertől, hogy két helyszínről közvetítjük a megintcsak élő adást: fölváltva kapcsolgatjuk a tv 1-es és a rádió 6-os stúdióját. Az alaptalálmány NULL-NULLA címmel, a két cég vérre menő vetélkedője, műsorvezető: Szepesi György és Vitray Tamás.

Kettőjük korábbi viszonyát – mint mondják – nem mindenkor a felhőtlen puszipajtáskodás jellemezte. Már évek óta nem tárgyaltak egymással, amikor az első egyezkedésre hivatali szobámba négyen összegyűltünk. Beletelt pár órába amíg a régi sérelmeket tisztázni lehetett. A tüskék kihúzása és a sebek kölcsönös leápolása után lehetett csak remélni a fegyverszünetet, amelynek fenntartásában Horváthra és rám az ENSZ kéksisakosainak dicső szerepe hárult.

Ádám Vitrayt készítette föl a mindent eldöntő összecsapásra, jómagam Szepesi edzője voltam. Élő adásról lévén szó, minden eshetőséggel számolnunk kellett. A két szupersztár bármelyikétől kitellett, hogy váratlan helyzetbe hozza legfőbb riválisát. Nem nekem: komputernek való program, három hónapon keresztül ezt mérlegelni, mire mit fog rögtönözni Vitray, és felelőséggel javasolni egy megfelelő válaszlépést Szepesinek. Már az első perc élethalál kérdés volt. El kellett dönteni, melyikük kezdje a műsort. És mi dönthet sportriporterek között? Akik olyan felsőfokon értik, magyarázzák a focit? 11-es rúgás! Öt-öt 11-est kellett egymásnak rúgniuk. Ez volt mindkettőjük számára a legfontosabb presztízskérdés a négyórás adásban. A főpróbán 1-1 ment be. Szívóskodtam, hogy döntetlen esetén dekázás döntsön. El is kezdték, Szepesi 41-et csinált, Vitray 36-ot, térddel. De utána mindketten kifulladtak, főleg a jó 10 évvel idősebb Szepesi, így az adásban erre nem került sor, már amiatt sem, mert a 11-es rúgást Szepesi fölényesen, 3-1-re nyerte. Vetélkedésük vörös fonalként húzódott végig az estén, többnyire a forgatókönyvvel párhuzamosan. Viadaluk kivált két műsorrészben csúcsosodott ki. Hosszú ideje fölváltva voltak már a Hét akkori műsorvezetői, és hétről hétre azzal tromfolták le egymást: melyikük tud több, magasabb rangú politikai vezetővel interjút készíteni. Csak természetes, hogy a szilveszteri fikció szerint az Atyaúristent (Bárdy György megformálásában) kellett nyilatkozatra bírniok.

A HÉT-paródia után valamiképp az ördög fogságába kerültek, és egy pokolbeli katlanban rotyogtak a Vörösmarty téri irodaházban. Az előfizetőknek valamilyen blőd feladatsor megoldása révén kellett a sínylődő riporterek nyomára bukkanniuk, és kiszabadításuk módja és sorrendje is döntő fontosságú volt kettejük csatájában.

De ezt immár takarja jótékony feledés.

A rajzokat a Ludas Matyi 1970-es számaiból válogattuk.

A PARADICSOMBAN

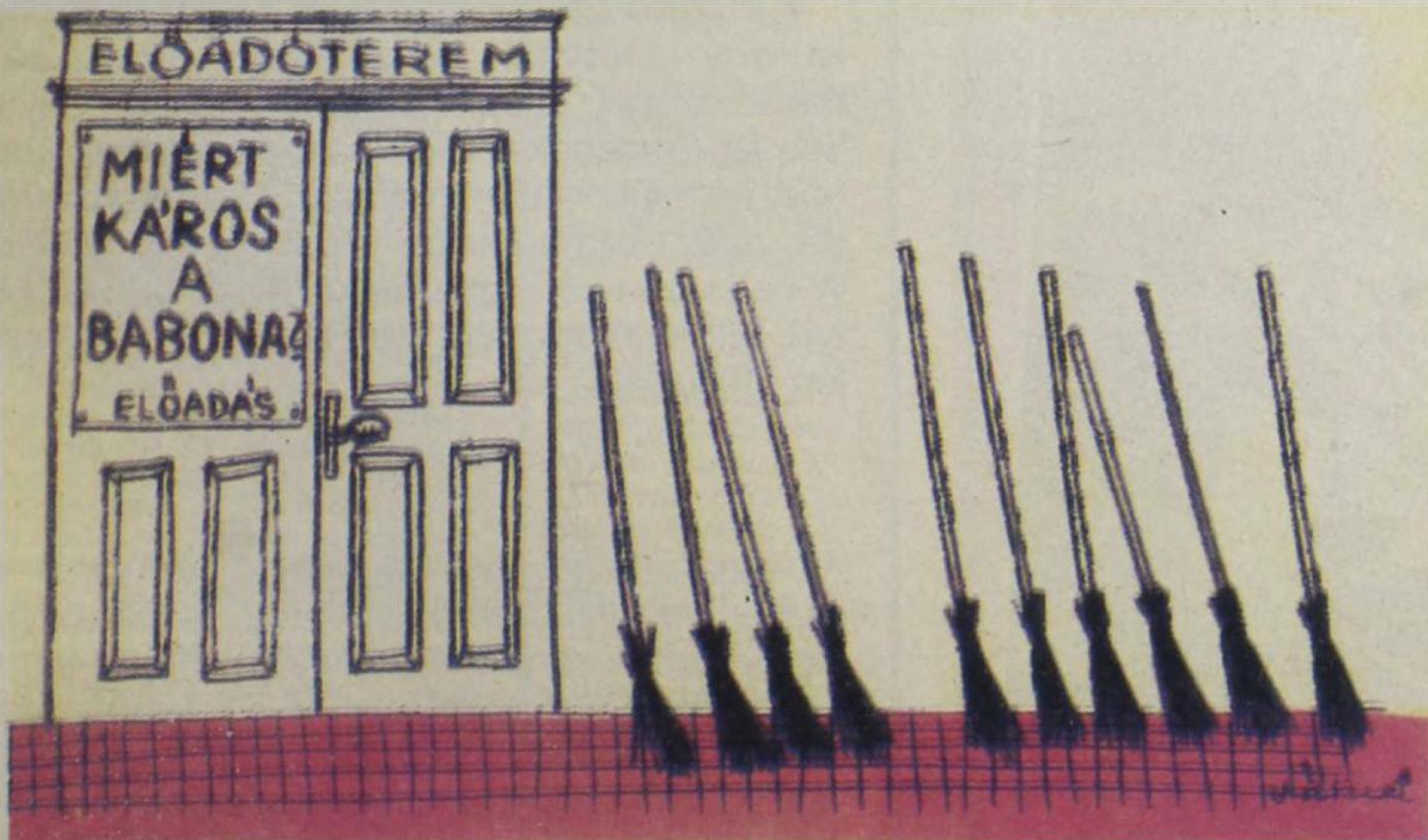
– Te jó isten! Az oldalbordám!

LELKIISMERETES KISDIÁK

– Minden rendben, pedellus bácsi?

ÉRDEKLŐDÉS

SZILÁNKOK

MAGÁNY

– Olyan egyedül vagyok. Nincs a közelemben egy ember, akinek árthatnék valamit.

*

BLŐD VICC

– Gratulálhatsz. Gyereket várok.
– Hatvan éves korodban?
– Igen. A negyven éves fiam érkezik Miskolcról.

*

BONYOLULT LÉLEK

– Alig várom már a tavaszt. Mert akkor már csak nyolc hónap, és itt a tél.

*

EGYEDÜL

– Csak így egyedül tetszik lenni otthon?
– Igen. A férjemet várom. Bármelyik évben hazajöhet. Attól függ, milyen könyörületes a bíró.

*

ESKÜ

– Esküdj, hogy a temetői búcsúztatóidon kívül, soha nem hazudtál!

*

KORKÜLÖNBSÉG

– 70 éves korodra egy 20 éves nőt vettél feleségül?
– Sajnos a 18 évesek már nem akarnak velem szóba állni.

SZATÍR

– Derűs, nyugodt, kiegyensúlyozott fiatalságra vágyom.

*

NEHÉZ BETEG

– Négy hétig voltam kórházban. Ma már kutyabaja az orvosomnak.

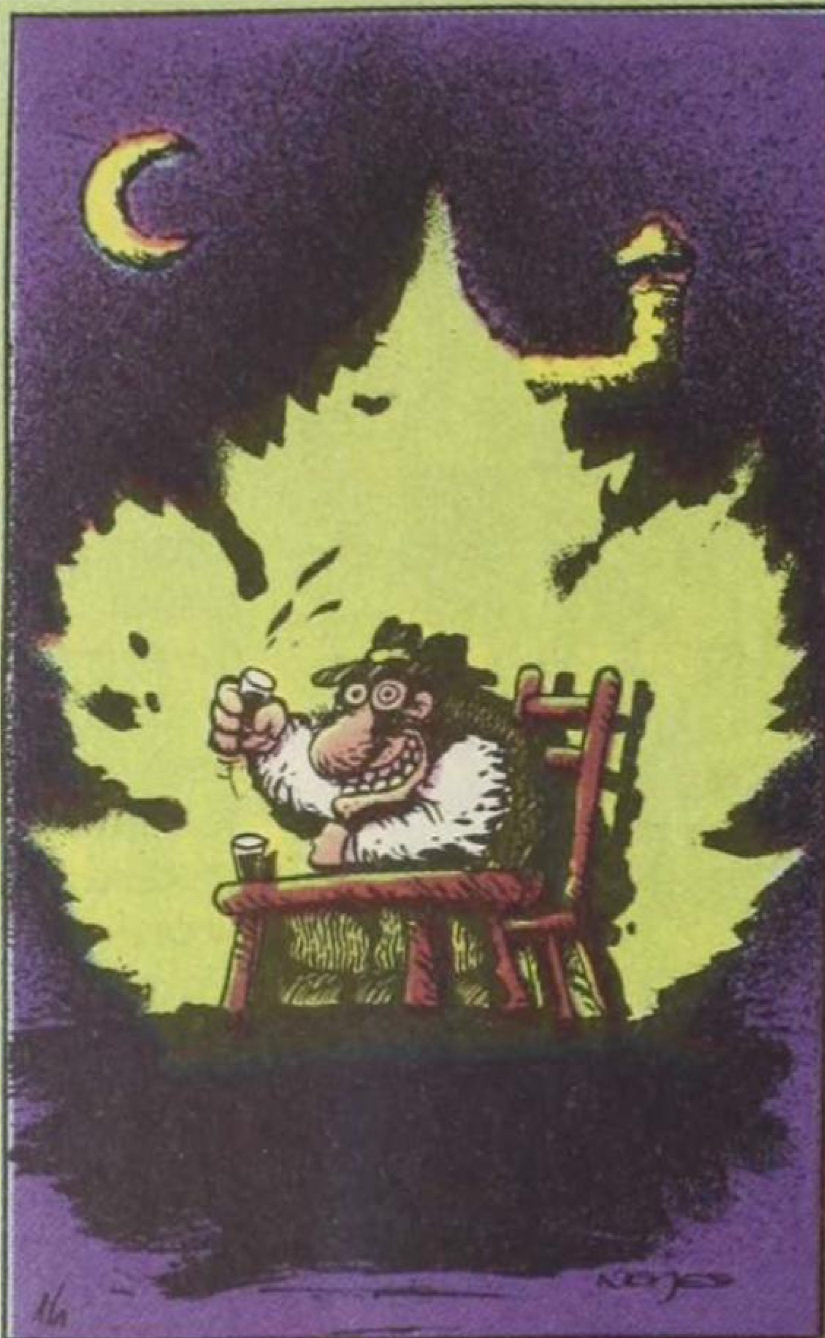
*

RAVASZ

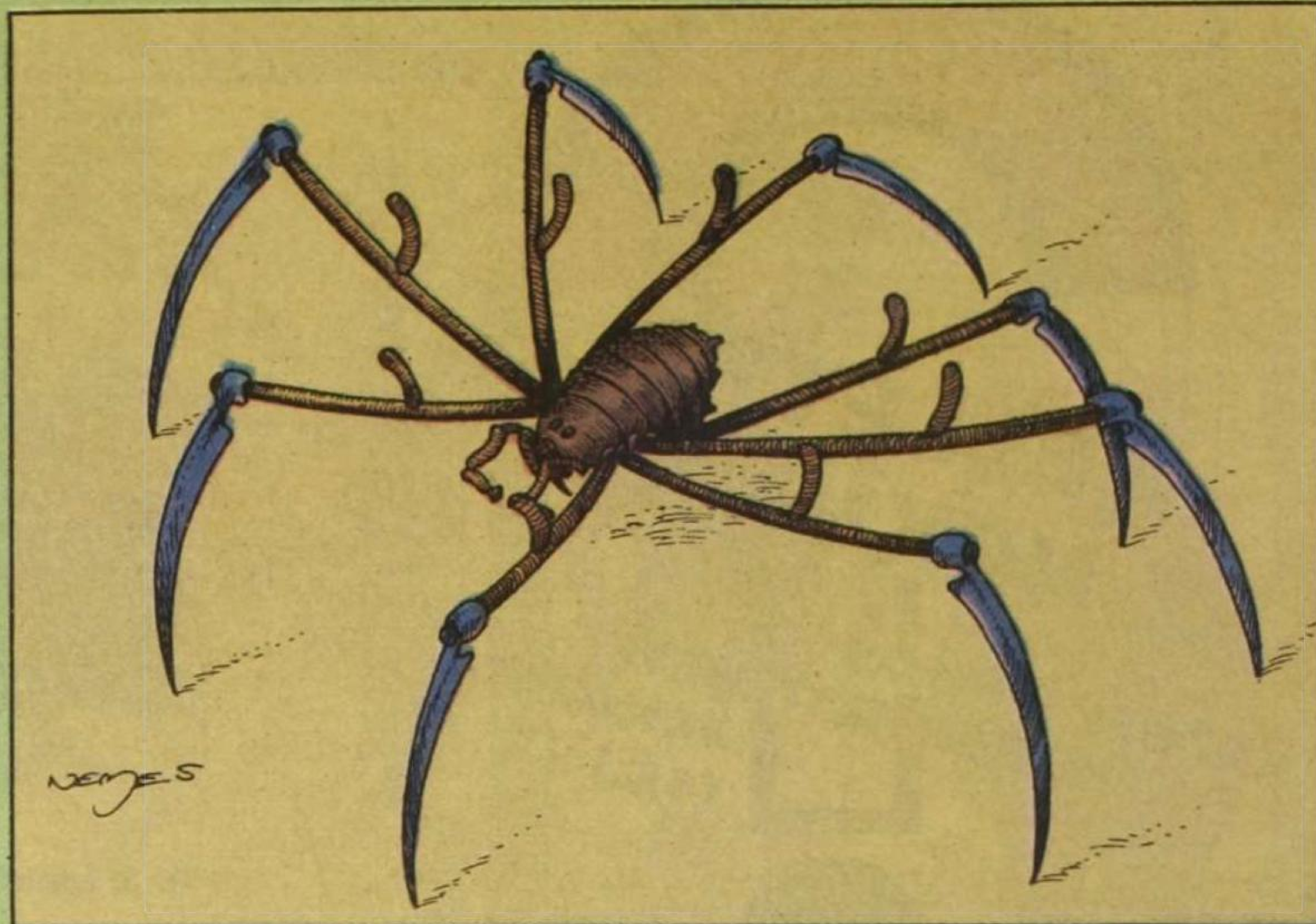
– Hisz ön a túlvilágban?
– Hiszek.
– Nos, majd ott megadom önnek a tartozásom.

GALAMBOS SZILVESZTER

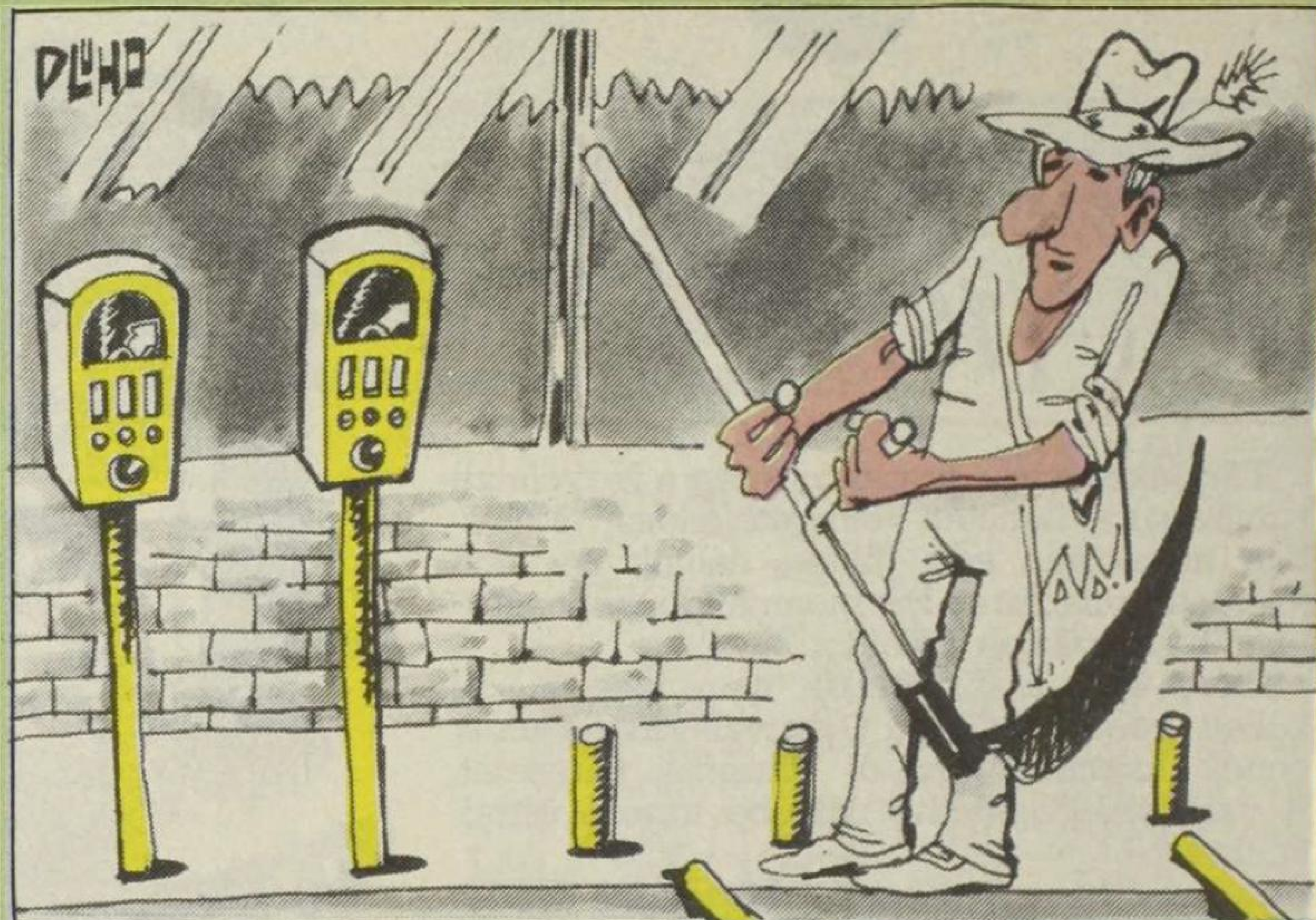
ESTE A PRÉSHÁZBAN

KASZÁSPÓK

BELVÁROSI ARATÁS

ÖN NEVETVE NYERHET!

Már kapható a Ludas Matyi Rejtvénymagazin szeptemberi száma! Karikatúrák, önismereti teszt iskolaéretteknek, sos-sok rejtvény, összesen 100 000 forint pályázati nyeremény. Vétek kihagyni! **A LUDAS MATYI REJTVÉNYMAGAZINT keresse az újságárusoknál!**

BOLHAPIAC

Keresnek: LEGO-t, paplant, plédet, faliszőnyeget, golyós számológépet, táskaírógépet, az „Új Skorpió" és „A zene tíz húrra, dobra" című kazettákat, villanybojlert (120 l-es), játék babakocsit, lovas posztert, kisautót, kisvonatot, elektromos mákdarálót, a Ludas Matyi példányait (1970–1980-ig).

Kínálnak: Női ruhaneműt közepes termetre, egy kombinált kisszekrényt, ágyat, négy darab széket, szépirodalmi és egyéb könyveket, síbakancsokat (39–42-es méretben), koronaszivattyút, villanyvasalót, vérnyomásmérőt, autó csomagtartót, villanymotort (220/180 W-os), téli-nyári gyermekholmit, Ludas Matyit, Ludas Magazint, Film Színház című lapokat (1960-tól).

•

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 98-as melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztő:
DUKAY BARNA

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Extra-Hír Kft., Budapest-Press Kft., R-Press Hírlap- és Könyvterjesztő Kft., Új Passz Kft., Medvecz és Társa Kft., Bohus Kálmán magánvállalkozó, Zuna László magánvállalkozó.

Előfizetési díj negyedévre 327 Ft, fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/36-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles.
Brazília: Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.C.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Szendrő József nemcsak kitűnő színész, de nagyszerű színigazgató is volt. Egyszer megkérdezte valaki: összeegyeztethetőnek tartja-e, ha egy színigazgató valamelyik színésznőjével folytat szerelmi viszonyt. Szendrő elgondolkodott, majd így válaszolt:

„Igazgatás közben ..." (Befejezés a számozott sorokban.)

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977
Beküldési határidő: szeptember 14.

IDA EGYIK BECE-ALAKJA
VESZÉLYES AUTÓS MŰVELET
JOGOS ÖRÖKSÉG KÖVETS. AUTÓJEL
EGYBESZABOTT MUNKARUHA
2
A
AZ ÍR-SZIGET ÉSZAKI VIDÉKE
TARLÓ KÖZEPE!
NÉMET VIDÉK!
CSAPADÉKOS
KODÁLY ZOLTÁN
PÁRATLAN SZABÁS!
DÁN SZIGET
A DUNA MELLÉKFOLYÓJA
DÍSZFA LEHET
LENGYEL AUTÓJEL
1
KETTŐS KONTINENS
ÉSZAK-OLASZ NAGYVÁROS
KERTI MUNKÁT VÉGEZ
...-UNTALAN
3
ZAVAROS ÉRA!
...SZENTMÁRTON
LOPVA TÁVOZÓ
MASÍROZÓ
TILTAKOZÁS SZAVA
STRONCIUM
MILLI-
FÉL ÖL!
GYAKRAN SZÓBA HOZZA
ALAPVETŐ
JÓD, EINSTEINIUM
A KÖZELEBBI
OLYMPIC AIRWAYS
AUTÓT TISZTÍTÓ
KÖLTŐ V. (ISTVÁN)
HANGJEGYFÜZET
...KORONA
FÉL HEREND!
NÉVL. ÁTMÉRŐ
SVÉDEK SZENT KIRÁLYA
NÉMET NAGYVÁROS
VILÁGOS SÖR ALBIONBAN
BORJÚ LEHET
FORDÍTÓ FORGATJA
EREK!!
HATALMÁT VESZTETT
SZÜLINAPI FINOMSÁG
KIEJT. BETŰ
TERÜLETMÉRTÉK
FRANCIA SZAMÁR
FOGGAL ŐRÖL
... VIS PACEM, PARA BELLUM
O SOLE ... (DAL)
... TROLL (HEINE)
VASCO ... GAMA
TÁRGYSORSJÁTÉK
IN MEDIAS ...
ESZTENDŐ
BALLAGNI
SZÁLLÍTTAT
RAINER ... RILKE
VVVV!!
TITÁN
NÉM.ÍRÓ (THOMAS)
BAJT ELŐIDÉZ
NÉMET FIZIKUS V. (MAX)
HAMELN RÉSZE!
... MODO (FILMC.)
KICSI TIBOR
EGYRE KÖZELEDIK!
... OVO (ELEVE)
A SZABADBA
NÉMÁN TENG!
IRATOT BESOROLÓ
UTÓTAG, JELENTÉSE: KETTŐS
...GRECO
RITKA FFINÉV
VADON
OSZTRÁK AUTÓJEL
BLEND-...-MED FOGKRÉM
NŐI NÉV
NÉMET VÁROS LAKÓJA
L
RANGJELZŐ SZÓCSKA
A
!

A 33. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„Egy királynő nem adhatja magát össze egy kocsmárossal!"
Dedikált könyvet nyertek:
Simon Éva,
2750 Nagykőrös
Rofa Tibor,
1214 Budapest
Tarján Dezsőné,
1141 Budapest
Stefán György,
3104 Salgótarján
Kaluz József,
2490 Pusztaszabolcs
Striczki Teréz,
2000 Szentendre
Cziráki Vilmos,
8800 Nagykanizsa
Péter József,
2840 Oroszlány
Kovács Lászlóné,
4232 Geszteréd
Dusnoki Dezső,
6421 Kisszállás
A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

Hirdetni szeretne?
Napi ajánlatunk:

EXPRESSZ
KERES-KÍNÁL
Hírét visszük!

AZ EGYETLEN, AMIT SEMMI SEM PÓTOLHAT!

Irodák:

Pesten, az Expressz Udvar *(Bp. VIII., József krt. 9.)*
Nyitva: hétköznap 8–22 óráig, szombaton és vasárnap 9–13 óráig.
Budán az Expressz Iroda *(Bp. XI., Bartók B. út 32.)*
Nyitva: hétköznap 8–20 óráig, szombaton és vasárnap 9–13 óráig.
Levélcím: 1446 Budapest 8. Pf.: 411.
Telefon: 1-175-433 *(éjjel-nappal)* – 1-414-320 *(8–20 óráig)* • **Telefax:** 1-187-444

FARKAS LAJOS RAJZA

A HÓNAP EMBERE

FÜR LAJOS

A világ legszelídebb honvédelmi minisztere. Nem hadur, inkább ha-moll. Róla nem holmi harcias induló jut eszünkbe, hanem valami lágyabb dallam, mondjuk a Für Elise.

Legismertebb munkájából („Mennyi a sok sírkereszt") tudjuk, ő igazán tisztában van azzal, milyen veszteségekkel jár egy háború. Ezért alszunk nyugodtan.

Kerényi Imre javaslatát, miszerint szűnjön meg a hadsereg, elutasította. Előbb megvárja, míg a Madách Színház igazgatója szélnek engedi a jegyszedőket, és megszünteti színházában és lakásában az ajtókat. Amikor ez megtörténik, ígérjük, a Ludas Matyiban Kerényi lesz a HÓNAP EMBERE.

SZEPTEMBER

					1 SZERDA	2 CSÜTÖRTÖK
3 PÉNTEK	4 SZOMBAT	5 VASÁRNAP	6 HÉTFŐ	7 KEDD	8 SZERDA	9 CSÜTÖRTÖK
10 PÉNTEK	11 SZOMBAT	12 VASÁRNAP	13 HÉTFŐ	14 KEDD	15 SZERDA	16 CSÜTÖRTÖK
17 PÉNTEK	18 SZOMBAT	19 VASÁRNAP	20 HÉTFŐ	21 KEDD	22 SZERDA	23 CSÜTÖRTÖK
24 PÉNTEK	25 SZOMBAT	26 VASÁRNAP	27 HÉTFŐ	28 KEDD	29 SZERDA	30 CSÜTÖRTÖK